

Onze Vogels

NUMMER 7 | JULI | 2022

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

use!

De l

use!

Cédé heeft een speciaal gevuld assortiment af- en onafhankelijk voeder voor vogels die in grote Linné-falangen verkrijgbaar is.

Cédé® onderscheidt zich door het verspreken van **kippenieren** in een speciale mix als de basis vormt voor de voer. Het wordt bijv. in Trapp, wieden, velden met bloem en melk toegevoegd aan het gemengde. In de voer wordt het bestrijdend middel tot de **hoogwaardige Cédé®** af-cake der droogdrad. Het verspreiden.

Cédé is a brand of LARROY GROUP® | www.cede.be | www.larroygroup.com

Volierebouw SAMAN
M. 06-51145525
info@volierebouw.saman.nl | www.volierebouw.saman.nl

Bestel al uw artikelen via:
shop.nbvv.nl

Dutchy's®
Roofmijten ter voorkoming en bestrijding van bloedmijten in dierenverblijven

REFONA
Respect For Nature

Vitalkaline schuimreiniger
Vitalkaline is een professionele schuimreiniger die u helpt om het reinigen van uw dierenverblijf.

Refona, bestrijdt en beschermt biologisch
Voor meer informatie en/of bestellen: www.refona.nl | info@refona.nl | (0598) 37 00 35

De,

INHOUD

In deze uitgave

Rosella's deel 4	5		20	Lipochroom rood mozaïek
We want you	8		22	Uniek: 60 jaar keurmeester
Enten wel of niet zinvol?	9		24	Afscheid bondsvoorzitter
In de keuken van.... Fred Panjer uit Veghel	10		26	Duiven houden 2
Karl Reich & Hans Duncker, pioniers in het onderzoek naar vererving bij siervogels	14		29	Jan-van-gent
Gambia Country with a smile	16			

En verder

4	Column voorzitter
30	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	NBvV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Mannetje Afrikaanse paradijsmonarch
(Terpsiphone viridis)
© A.v.Kooten

Afscheid nemen!

Tijdens de AV van de NBvV dienden een aantal zaken. Het belangrijkste? De contributieverhoging! Je hoeft niet perse onder een steen geboren te zijn om te begrijpen, ondanks het er op lijkt dat de NBvV er financieel goed voorstaat, dat wij hieraan niet kunnen ontkomen. Hoewel uit de zaal de opmerking kwam dat het HB dit zelf zou moeten kunnen beslissen om het voortbestaan te waarborgen, gaan de leden hier over. Zo is het reglementair en ook wettelijk vastgelegd. Het voorstel werd met ruime stem aangenomen en maar goed ook, een schorsing voor nader overleg was anders het gevolg geweest. Gelukkig heeft het gezonde verstand gewonnen.

Albert Zomer, voorzitter

Vervolgens afscheid nemen. Afscheid nemen doet altijd pijn, misschien niet voor de betrokkenen zelf maar wel voor de organisatie. Ervaring gaat dan weg en hoe vang je dat weer op. Vier leden van de bondsraad, te weten Willem Smit (KMV), Matthijs Slagter (Drenthe), Peter Verkuijlen (Oost Noord Brabant) en Piet Konkelaar (vwd DV Overijssel) hadden aangegeven te stoppen. Van hen werd gepast afscheid genomen middels een plaquette en bloemen. Voor hen zijn inmiddels vervangers actief en daar heb ik alle vertrouwen in. Ook onze voorzitter Klaas Snijder had be-

sloten om zich niet meer verkiesbaar te stellen. In 2011 gestart als 2e voorzitter om in 2016 voorzitter te worden. Het was prettig samenwerken. Het zit de Friezen schijnbaar in het bloed, gewoon, nuchter en relativistisch.

Tijden zijn enorm veranderd. Het ledenaantal is tanende en harde kritieken worden makkelijker geuit. Beslissingen nemen doen soms pijn, wij hebben niet iedereen gelukkig kunnen maken. Ik zag het afgelopen weekend een toepasselijke poster met opschrift:

"Wordt geen leider als je iedereen gelukkig wilt maken. Verkoop dan ijs".

Wij hebben veel mooie dingen meegeemaakt. O.a. de Mondial 2019! Dit was genieten, maar wel heel hard werken en weinig slapen ook nadien! De NK's (die wel of niet doorgingen), de reizen om de NBvV weer op de kaart te zetten. Het is onder Klaas zijn leiding gelukt en nog blijft hij actief in de EE, in de NK commissie, als secretaris van de COM NLD en nu ook nog in de "Animal Health" commissie van de COM. Het is dus nog lang niet afgelopen met de samenwerking. Wij gaan die verder goed, positief en constructief invullen.

Voor Klaas waren er diverse presentjes, allen met een ondersteunend verhaal. Zo zijn er mooie woorden gesproken

door Carlos Ramoa (President COM); de afgevaardigde van de KBOF, de NBS, de voorzitter van de bondsraad en Henk van der Wal van de commissie Dierwelzijn en regelgeving. De verdiensten waren overduidelijk. Ik heb Klaas Snijder dan ook namens de NBvV mogen benoemen als erelid NBvV vanwege zijn inzet en die verdiensten voor de NBvV.

Klaas, Oantsjen!

Ik heb de voorzittershamer nu overgenomen en ga me zeker gesteund voelen door de leden van het HB en de BR, waarbij het HB ook nog aanvulling krijgt in de vorm van Rick Oudenampsen en interim bestuurder Raymond Berghouwer. Jonge ambitieuze mensen die het in de toekomst misschien kunnen overnemen. Ik dank u allen voor het in mij gestelde vertrouwen. Ik hoop dat ik als voorzitter uw verwachtingen waar maak. Het zal geen makkelijke tijd worden, maar met jullie hulp zal het ongetwijfeld makkelijker gaan.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gekende Belgisch-Duits taalgevoel tijdschrift, waarvan boardevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gem, tablet.

Voor een jaarbouonnement in Nederland greeet u € 40 via een Europese overboorting bij de KBOF Leek.

IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDEB33 t.a.v. KBOF - VFP, Molenheide 6 te DE 2870 Peure-Sint-Amunds.

Inschrijvingen en indicaties bij Achten Poel, Everdaanstraat 7B, BE 9180 Luizen, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Van onze website: <http://www.kbof.be> kun je gratis een proefnummer innemen!

NIEUW www.tauros-diagnostics-shop.de

seel

De

Rosella's deel 4

In dit laatste gedeelte informatie waar je, zeker als beginnend liefhebber, je voordeel mee kunt doen.

© A. van Kooten

Het karakter van rosella's

Voor de meeste soorten geldt dat ze van nature erg vechtlustig zijn, vooral tegenover soortgenoten. Vanwege dit vechtlustig karakter dient u als kweker bij het samenstellen van de paren goed op te letten of de vogels elkaar verdragen. Enige tijd de vogels gadeslaan is hierbij een vereiste omdat de gevechten zo hevig kunnen zijn dat direct ingrijpen noodzakelijk is.

Het is ook erg belangrijk om niet direct, bij verlies van een partner, een andere partner te geven. In een dergelijk geval kunt u de vogels het beste aan elkaar laten wennen door ze in naast elkaar liggende vluchten te plaatsen. Verder is het belangrijk om bij het samenstellen van paren altijd het mannetje in de volière van de pop te plaatsen en niet

omgekeerd!

Voor het verkrijgen van goede broedresultaten is het verder van belang nooit soorten naast elkaar te plaatsen, maar de aangrenzende volière(s) te bevolken met niet verwante soorten.

Voor de brownrosella blijkt vanwege zijn karakter een moeilijke broedvogel. Bij deze soort is alleen al de paarvorming een groot probleem. Brownrosella's blijken erg kieskeurig bij het accepteren van een partner. Bij deze soort is het daarom van belang een paartje de beschikking te geven over een grote vlucht van 5 à 6 m. lengte, zodat de pop uitwijkmogelijkheden heeft wanneer de man haar agressief benadert. Indien dit nog onvoldoende helpt zal de man gekortwiek moeten worden.

De Stanleyrosella en de geelbuikrosella

worden door verschillende auteurs als rustige en prettige vogels aangeduid. Als ik naar mijn eigen soorten kijk dan ben ik het, zeker voor wat betreft de Stanleyrosella, met deze stelling eens.

Huisvesting

Het houden van rosella's hoeft geen problemen te geven in ons land. Ook in Australië trotseren ze immers koud en vochtig weer. Hoewel ik weet dat veel kwekers de vogels in een volière houden zonder echt nachthok (wel goed beschut en voorzien van een dak en dichte achterzijde en zijkanten en een afgeschermd voorzijde) ben ik toch van mening dat een volière waarin rosella's worden gehouden een goed afgesloten en droog nachtverblijf dient te bezitten. De vlucht dient een lengte van 3 à 4 meter te hebben en ± 1 meter

Brownrosella © A. van Kooten

rosel

De

Rosella bij nest

breed te zijn. Zelf houd ik de vogels in vluchten van 3 meter lengte en 0,60 m breedte met een apart nachtverblijf.

In hun natuurlijke omgeving trekken de verschillende rosella's over het algemeen paarsgewijs op, ook na de broedtijd. Een aantal soorten waaronder de rosella en de adelaiderosella komen buiten de broedperiode in kleine groepjes voor (de rosella zelfs in zwermen). Een groepje pennantrosella's zal echter zelden waar te nemen zijn. Het zal u uit bovenstaande duidelijk zijn dat rosella's paarsgewijs in aparte vluchten gehouden dienen te worden.

Ten aanzien van dit advies wil ik nog opmerken dat alle soorten zeer nauw aan elkaar verwant zijn. In streken waarin de verspreidingsgebieden elkaar overlappen komen vruchtbare bastaarden dan ook veelvuldig voor.

Zo schijnt de rosella in het wild regelmatig te paren met de blekkoprosella. De jongen hiervan hebben rood in de veren van de kop. Gezien bovenstaande

is het daarom niet ondenkbeeldig dat, wanneer we verschillende soorten houden, mannen en poppen van verschillende soorten 'op elkaar vallen'. Ook daarom is het van belang de soorten niet in naast elkaar gelegen volières te houden!

Broedproces

In Australië nestelen rosella's op allerlei geschikte plaatsen, zelfs in houten grens- en telefoonpalen. Meestal nestelen ze echter in holle takken of boomholten. Een gekozen nest wordt dan veelal verder uitgehold en schoongemaakt. De broedtijd van de verschillende soorten rosella's valt in Australië vanaf ongeveer september tot in december. Bij ons in de volière begint de broedtijd zo rond februari (afhankelijk van het weer!).

Met betrekking tot de broedtijd van de brownrosella valt op te merken dat deze soort tot op heden trouw blijft aan de broedtijd in z'n vaderland, welke loopt van december tot februari. Hierdoor wordt de kweek met deze vogel erg bemoeilijkt. Vooral zullen de jongen geboren worden in de herfst. In de herfst hebben we te maken met koud en vochtig weer waardoor de jongen snel kunnen afkoelen en er grote kans bestaat op sterfte! Ook zijn de dagen in deze periode korter waardoor er veel minder tijd is voor het voeren van de jongen.

Bij de kweek met de brownrosella is het daarom verstandig geen nestkast te geven in de buitenvlucht maar deze op te hangen in een af te sluiten binnenverblijf. Hierdoor wordt het mogelijk de dagen kunstmatig te verlengen en de temperatuur te beheersen (verwarming).

Daar de brownrosella erg gevoelig blijkt voor storingen tijdens het broeden is rust in de onmiddellijke omgeving van de vogels een vereiste!

In de volière kunnen we het best een nestkast geven van 60 cm hoog en een bodemoppervlak van 25 x 25 cm. De middellijn van het invleggat dient ± 7 cm. te zijn. Bij kleinere soorten, zoals

Natuuroopname van pennantrosella bij nest

de Stanleyrosella, kan eventueel een iets kleiner nestblok (45 cm hoog, bodemoppervlak 20 x 20 cm, invleggat 6 cm) worden gegeven.

Als nestmateriaal kan het best vochtig houtmoolm, turf en/of rottend hout worden gegeven. Met nadruk schrijf ik hier 'vochtig' omdat de nesten in het wild vaak ook vochtig zijn! Het verdient de voorkeur een broedstel de keuze te geven uit meerdere broedblokken (minstens twee). Heeft een paartje eenmaal een broedblok gekozen dan kan de rest worden weggehaald.

Bij het plaatsen van het broedblok is het verder van belang het blok dusdanig op te hangen dat het invleggat naar het donkerste gedeelte van de volière is gekoerd.

Balts

De eerste kenmerken dat het mannetje paarlustig wordt is het spreiden van de staartveren en het zogeheten staartschudden (=het horizontaal op en neer slaan van de gespreide staart).

De balts bestaat verder uit vriendelijk klinkende lokroepen, waarbij het mannetje de vleugels enigszins laat afhangen en zijn borstveren opzet. In deze stemming zal het mannetje snel overgaan tot inspectie van de opgehangen nestblok(ken).

Wanneer het popje zijn voorbeeld volgt en langere tijd in het nestblok blijft is dat een teken dat de keuze is bepaald. Opgemerkt dient te worden dat in de broedperiode de mannetjes de gewoonte hebben achter hun pop aan te jagen; dit blijft echter altijd zonder ernstige gevolgen. In de tijd die dan komt zullen er (nog) diverse paringen plaatsvinden en na ongeveer veertien dagen mag het eerste ei verwacht worden. De eitjes worden om de dag, en veelal in de vroege ochtenduren, gelegd. Gemiddeld legt de pop vijf witte eieren die alleen door haar worden bebroed. Witte eieren vinden we overigens bij vrijwel alle holenbroeders omdat de eieren niet gecamoufleerd hoeven te worden voor eventuele vijanden.

Broeden

Tijdens het broeden verlaat de pop twee tot drie keer per dag het nest om zich te ontlasten. Na 20-21 dagen wordt het eerste jong geboren. Zoals reeds eerder opgemerkt is het in deze periode van belang dat er ruim dierlijke eiwitten (eiwoer, meelwormen, maden en dergelijke) beschikbaar zijn.

Ook in hun natuurlijke omgeving verorberen de vogels immers insecten en larven van insecten; deze worden verkregen door het verwijderen van boomschors en verrot hout.

De eerste tien dagen worden de jongen overwegend door de pop gevoerd. Na tien dagen, wanneer de jongen sneller beginnen te groeien, worden ze door beide oudervogels gevoerd.

De jongen verlaten na circa vijf weken het nest en worden nog enkele weken door de oudervogels gevoerd/bijgevoerd. Afhankelijk van de soort duurt het vaak vijftien tot achttien maanden voordat ze volledig op kleur zijn.

Veel soorten brengen bij een goede verzorging twee broedsels per jaar

voort.

Heeft zich eenmaal een goed kweekstel gevormd dan is hier gedurende lange tijd plezier aan te beleven. Er zijn namelijk broedstellen bekend die na dertig jaar nog actief en vruchtbaar(!) zijn en jongen groot brengen.

De jongen van de verschillende soorten dienen met de volgende ringmaten te worden geringd:

Rosella	- 5,4/6,0 mm.
Stanleyrosella	- 5,0/5,4 mm.
Brownrosella	- 5,4 mm.
Geelbuikrosella	- 6,0/7,0 mm.
Pennantrosella	- 6,0 mm.
Strogele rosella	- 6,0 mm.
Adelaiderosella	- 6,0 mm.
Bleekkoprorella	- 6,0 mm.

Literatuurlijst

Boeken

Af Enehjelm, C.: Parkieten (BV W.J. Thiem & Cie - Zutphen)

Amdt, T.: Lexicon der Papageien, Band 2 (1996)

Low, R.: Papegaaien (Uitgeverij Helmond - Helmond, 1989)

Robiller, F.: Lexikon der Vogelhaltung (Grafische Werke Zwickau - Leipzig, 1986)

Schreiber, R.L., Diamond, A.W., Nederlanden der, Prins Claus, Voous, Prof. K.H.: Ruimte voor de Vogels (M&P - Weert, 1987)

Vriënds, M.: Praktisch Handboek Kool- en Voliërevogels (Uitgeverij Helmond -

Geelbuikrosella

Helmond, 1985)

Vriënds - Parent, Lucy en Vriënds, Dr. Thijs: Australische Parkieten (Zuidgroep BV Uitgevers - Best

Strogele rosella © A. J. Kroonen

We want you

Daag jezelf uit en word aspirant-keurmeester voor de NBvV, dan heb je altijd een goede smoes om je vogelcollectie uit te breiden.

© L. van Kelckhoven

Heb jij als vogelhouder de ambitie om meer uit je liefhebberij te halen? Ben jij een gepassioneerd vogelkweker met oog voor de betere vogels? En ben je in staat om te vertellen waarom jouw vogels de betere zijn en niet bang om jouw kweekresultaten aan andere liefhebbers te laten zien?

Ben je 18 jaar of ouder, minimaal drie jaar lid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) en weet je globaal hoe de bond in elkaar zit? Heb je minstens vijf jaar vogels gehouden van de soorten waarvoor je aangeeft aspirant-keurmeester te willen worden. Heb je met deze vogels op meerdere shows aantoonbaar goede resultaten behaald? Dan is aspirant-keurmeester (m/v) worden iets voor jou. Keurmeesters zijn een belangrijke schakel tussen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) en de liefhebber.

De Technische Commissie (TC) Kleur- en Postuurkanaries is inmiddels een opleiding gestart. De TC tropische vogels en parkieten start bij voldoende belangstelling in 2023 een basisopleiding keurmeester tropische vogels/Europese cultuurvogels of parkieten.

De bond zoekt aspirant-keurmeesters met brede ornithologische belangstelling. Behalve de soorten die je zelf houdt en kweekt, gaat jouw interesse uit naar de vogels die je (nog) niet houdt. Dat alleen al kan een reden zijn om je aan te melden: een (aspirant-)keurmeester heeft altijd een goed excuus om iets nieuws op het hok te halen.

Met name voor de opleiding tropische

vogels, Europese cultuurvogels, duiven, hybriden en grondvogels, maar ook voor de kromsnavers, is een brede interesse belangrijk; dat je als aspirant-keurmeester waar het op vogels houden en soortenkennis aankomt, in woord en daad een generalist bent. De vogelsport kent steeds meer liefhebbers die zich specialiseren. Dat is prima, maar de TC tropen en parkieten zoekt mensen met een brede belangstelling.

Nadat je je hebt aangemeld word je uitgenodigd twee vooropleidingdagen bij te wonen. Daar maak je kennis met de docenten en zij met jou. Word je basis-kennis getest, jou verteld wat de cursus inhoudt en vertel jij ons wat jij ervan verwacht. Als het van beide kanten kiikt word je als aspirant-keurmeester uitgenodigd om mee te doen en krijg je een persoonlijke coach toegewezen die jou gedurende de opleiding begeleidt.

Om de opleiding te kunnen volgen moet je over voldoende vrije tijd beschikken. Elk jaar tien vrije zaterdagen om theorie-/praktijklessen op locatie te volgen, voldoende tijd om thuis huiswerk te maken en in het tentoonstellingsseizoen minimaal vijf bijzittingen te doen bij ervaren keurmeesters. We gaan er vanuit dat je mobiel bent en dusdanig vitaal dat je eenmaal gemaakte keurafspraken met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijk kunt nakomen.

Als keurmeester in opleiding ga je merken dat je nog meer plezier uit het vogels houden haalt. Kanaries, tropen of parkieten: met het vergroten van kennis voeg je diepgang toe aan jouw liefhebberij. Na een tweejarige opleiding en het met

goed gevolg afleggen van een theorie- en praktijkexamen, treed je toe tot het keurmeesterkorps van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Dan ga je op pad om bij verenigingen vogels te keuren. Heb je ervaring opgedaan dan word je uitgenodigd om te keuren op districttentoonstellingen en het nationaal kampioenschap (NK): Vogel.

Na het voltooien van de opleiding word je niet alleen in staat geacht om vogels te beoordelen en adequaat met punten te waarderen; jij bent als degene die ervoor doorgeloopt heeft ook een belangrijke vraagbaak voor collega-liefhebbers.

Dus kijk je verder dan je vogelneus lang is, ben je digitaal vaardig en heb je een goede kennis van de Nederlandse taal en ben je in staat om je mondeling en schriftelijk goed uit te drukken? Daag jezelf dan uit en word aspirant-keurmeester. Als keurmeester draag je bij aan de toekomst van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Als schakel tussen de bond en haar leden, maar wellicht voel je er zelfs voor om op termijn een functie binnen de keurmeestervereniging te bekleden. Die behartigt binnen de NBvV de belangen van de keurmeesters.

Als je serieus bent liggen er binnen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers kansen voor mensen zoals jij. Mensen met kennis van zaken en de ambitie om bij te dragen aan de vogelliefhebberij in Nederland. Om te beginnen als aspirant-keurmeester en dat in de loop der tijd, in je eigen tempo, uit te bouwen.

Enten wel of niet zinvol?

Redactie

Er zijn verschillende entstoffen op de markt voor siervogels. Is enten zinvol?

Er zijn entstoffen ter voorkoming van kanariepokken bij kanaries, ter voorkoming van paramyxovirus en pokken bij duiven. En verder nog een entstof tegen Salmonella bij duiven en een tegen pseudo-TBC bij vogels in het algemeen.

Enten heeft pas zin op het moment dat het afweersysteem van een vogel functioneert. Globaal geniet de jonge vogel gedurende de tijd dat het in het nest zit van de afweerstoffen die het van de ouders heeft meegekregen. Wanneer je een jonge kanarie dan ent hoeft het helemaal geen zin en zal de jonge vogel er niets mee doen. Je loopt zelfs kans dat het lichaam van het jonge vogeltje allergisch reageert met een zogeheten 'anafylactische shock' die doorgaans eindigt in de

dood van het jong. Pas rond het uitvliegen schakelt er als het ware een knop om in de jonge vogel en gaat hij zelf actief aan de slag met zich te beschermen tegen ziekten.

Bij een enting tegen kanariepokken besmet je de vogel met een dood virus. Een dood virus wordt door het lichaam van de kanarie herkend als een lichaamsvreemde indringer en gaat daar meteen afweerstoffen tegen produceren. Omdat het virus dood is kan het zich niet vermenvuldigen en dus ook de vogel niet ziek maken. Wordt een kanarie in zijn latere leven echter door een écht, levend virus besmet, dan herkent het lichaam meteen het virus en is het subiet in staat om effectief het virus aan te vallen en af te doden. Dat is wat je met enten beoogt: het lichaam leren om een (dood) virus te herkennen en heel snel en effectief te be-

strijden wanneer het later in z'n leven een levend virus 'tegen komt'. Enten heeft dus pas zin nadat de jonge vogels uitgevlogen zijn.

Wanneer geënte vogels in aanraking komen met niet geënte vogels is dat geen enkel probleem. Het virus (van de enting) is immers dood en kan andere vogels dus niet besmetten omdat het zich niet vermenvuldigt!

Phaeo wit, © A.v.Mingeret

Volgens Hedwig van der Horst lijkt het er op dat de ernst van kanariepokken in de praktijk wat minder wordt. Het virus is blijkbaar gemuteerd in de richting van een minder dodelijke variant. Het virus heeft er immers niks aan dat de vogel dood gaat; dan gaat het zelf namelijk ook dood!

Hetzelfde zie je bij kromsnavels met de virusinfectie 'ziekte van Pacheco'. Kreeg je vroeger met deze virusinfectie te maken dan sneuvelden de vogels met de bosjes. Tegenwoordig verloopt een infectie veel milder en gaat er nauwelijks nog een vogel dood. Alleen bij een infectie van een al verzwakte vogel geeft grote kans op uitval.

Info: lezing Hedwig van der Horst.

In de keuken van... Fred Panjer uit Veghel

Japanse meeuwen, wie kent ze niet.
En wie is er niet ooit mee begonnen?

© H. Branje

Fred voor een aantal kweekkooien

Maar de meeste liefhebbers hebben de Japanse meeuwen enkel gehad als eerste vogels om te starten met hun vogelhobby. En ze zijn later overgeschakeld op Australische prachtvinken, Afrikaantjes of andere soorten. Een heel verstandige beslissing om met Japanse meeuwen te beginnen, want deze vriendelijke vogeltjes zijn bij uitstek geschikt voor beginnende vogelliefhebbers.

Toch zijn er liefhebbers, helaas heel wat minder, die de Japanse meeuwen trouw blijven.

Fred Panjer uit het Noord Brabantse Veghel is zo'n liefhebber. Al meer dan vijftig jaren fokt hij, met veel succes, Japanse meeuwen.

Herkomst

De Japanse meeuw is in feite helemaal geen aparte vogelsoort! Het is een kweekproduct dat door Japanse vogelliefhebbers is ontwikkeld uit het spitsstaart bronzemannetje. Tussen 1880 en 1890 werden de eerste vogels in Nederland geïmporteerd en waren ze te zien in de "Haagsche Diergaarde"! Destijds dus een zeldzaamheid die vervolgens de vogelliefhebberij over de hele wereld veroverd heeft!

Waarom zo geschikt?

- Het zijn sterke vogels die weinig eisen stellen aan huisvesting en verzorging
- De voeding is eenvoudig: een goede mengeling voor exoten en daarnaast, met name wanneer de vogels jongen hebben, een goed eivoer.
- Levendig, altijd vrolijk en totaal niet agressief
- Broeden over het algemeen prima
- Er is vandaag de dag een heel scala aan kleurmutanten: de keuze is reuze
- Japanse meeuwen zijn niet duur
- Ofschoon man en pop geen uiterlijke verschillen vertonen geeft de zang duidelijk aan dat je met een mannetje te doen hebt.

Pleegouders

Hierboven staat beschreven waarom Japanse meeuwen zo'n geschikte vogels zijn voor beginners. Een groot gedeelte, zo niet het grootste gedeelte van de Japanse meeuwen in avicultuur, werd echter ingezet als pleegouders voor het grootbrengen van allerlei soorten tropische vogels als papegaaialadines, Australische prachtvinken en Afrikaanse prachtvinken. Wilden die vogels niet tot broeden overgaan of bleken ze hun jongen niet goed groot te brengen, dan werden de eitjes ondergeschoven bij een koppeltje

Japanse meeuw met mooie visgraat tekening

ysel

De,

Japane mēuwen. Er zijn veel tegenstanders van een dergelijke manier van vogels kweken en er zijn zeker zoveel voorstanders. Het ligt er maar aan hoe je in de hobby staat. Gelukkig is de kennis over huisvesting, voeding, en dergelijke van deze soorten tropische vogels zoveel vooruit gegaan, dat steeds meer liefhebbers van deze soorten overgaan op 'natuurbroed', waarbij deze vogels hun eigen jongen prima blijken groot te brengen. Japane mēuwen worden dan ook gelukkig steeds meer als volwaardige standaard- en tentoonstellingsvogels gefokt en dat verdienen ze ook!

Wedstrijden

Hebben we het over Japane mēuwen voor de kleurenteeft, dan is de moeilijkheidsgraad voor elke kleurslag anders. Maar bij elke kleurslag blijft het een uitdaging om een topvogel te kweken die helemaal voldoet aan de standaard. Bovendien verandert die standaard af en toe. Zo zijn de Japane mēuwen steeds groter aan het worden. Wat dan opvalt is dat het kopje navenant niet 'meegroeit'. Met andere woorden: de verhouding tussen kopje en rest van het lichaam klopt niet meer. Met name bij de C.O.M. ziet men blijkbaar het liefst wat grotere vogels. In Nederland kun je met een kleiner formaat topvogel gelukkig nog volop in de prijzen vallen.

Wanneer de keurmeestervereniging de standaard wil wijzigen, gebeurt dit na raadpleging van de speciaalclub JMC, de speciaalclub voor Japane mēuwen en overige Lonchura's. De Speciaalclub geeft een advies dat doorgaans wordt overgenomen door de keurmeestervereniging. Fred is vanaf de oprichting van de JMC in 1975 lid van deze speciaalclub en hiervan ook ruim 20 jaar met veel plezier voorzitter geweest. Onlangs heeft hij de voorzittershamer overgedragen aan de nieuwe generatie. Internationaal behoren de Japane mēuwen die in Nederland gefokt worden tot de wereldtop.

Afhankelijk van de kleurslag worden met name de mannen gespeeld (bijvoorbeeld bij contrastrijke kleuren als gepareld en bleekvleugel). De poppen van pastellen voldoen doorgaans beter aan de standaard dan de mannen. Bij de zwartbruinen kunnen zowel mannen als poppen prima gespeeld worden. Bij het spelen van wedstrijden geeft Fred de voorkeur aan mannen. Of eigenlijk: hij is wat zuiniger op de popjes.

Het begin

Fred is geboren in Rotterdam en binnen z'n familie was men gek met harzerkanaries. Elke zondag werden bij z'n oom de harzers uitgezet en zat de hele familie, inclusief kinderen, aandachtig te luisteren naar die kleine zangers. Fred was hartstikke gek met die leuke vogels en op z'n zesde verjaardag kreeg hij een groen popje en een jaar later een mannetje er bij. In die tijd, de vijftiger jaren, werden er eigenlijk enkel kanaries gehouden door vogelhoudend Nederland. In die eerste jaren hield hij dan ook enkele kleurkanaries, onder andere oranje vogels die met wortelen 'op kleur' gebracht moesten worden....

In die tijd was er in elke buurt wel een vogelwinkel te vinden in Rotterdam. Die winkels werden door Fred en z'n vriendjes heel

use!

De,

vaak afgelopen. Blauwfazantjes en lijgervinkjes voor anderhalve gulden per koppel..... Een koppeltje witbonte Japanse meeuwtjes kostte in 1960 tien gulden. Maar je kon er wel mee kweken volgens de winkelier (dit in tegenstelling tot al die Afrikaanse prachtvinken). Piet Rook, een van die winkeliers, maar bij de oudere tropenliefhebbers vooral bekend als kourmeester, was destijds wereldkampioen met z'n meeuwen. Hij had blijkbaar een zwak voor Fred, want hij heeft hem destijds gecoacht en op weg geholpen met kleurmeeuwen. En die is Fred altijd trouw gebleven sinds die tijd.

In 1978 werd naar Veghel verhuisd waar men een tuin had met meer plek voor de vogels. In de volières werden destijds verschillende soorten nonnen met succes gekweekt: hadeson, bleekkopnon, witschedelnon, prachtnon, vijfkleurennon, maar ook met witbuik bronzeman, Jerdon bergbronzeman, Molukken bronzeman en Borneo bronzeman.

In verband met tijd- en ruimtegebrek werd met die kweek gestopt en werden enkel nog Japanse meeuwen gehouden.

Succes

De kweek van goede Japanse meeuwen had Parijs al vrij vlieg onder de knie. In 1966 werden de eerste vogels ingezonden naar een show. In 1980 werd hij voor het eerst Nederlands kampioen in Breda. In 1986 voor de eerste keer wereldkampioen in Wenen; in 1988 in Parijs. Destijds viel het niet mee om bij de COM een gouden medaille te behalen met Japanse meeuwen. Er waren maar twee groepen: stammen en enkelingen. Alle kleuren op één hoop! Dus slechts twee gouden, twee zilveren en twee bronzen medailles. Vandaag de dag is de groep Japanse meeuwen volgens Fred veel te veel uitgesplitst en de waarde van een gouden medaille navenant 'gedevalueerd'.

Vanaf 1980 in totaal 42 gouden medailles op diverse COM-shows. Waarvan veertig keer met Japanse meeuwen!

Fred houdt z'n behaalde resultaten nauwgezet bij. Vanaf het begin bewaart hij al z'n resultaten in mappen en schriften en kan hij meteen alles vinden wat hij wil laten zien. Ook veel diploma's

Geporeld zwartbruin, © P.v.d.Hooven

met daarop een foto van de prijswinnende vogel. Kun je mooi de ontwikkeling van een bepaalde kleurslag zien in de loop van tientallen jaren!

Kweek

Fred begint na de bondsshow met de kweek. Hij kweekt van medio januari tot juni en kweekt twee rondes per koppel. Daarna worden eventueel reservevogels ingezet.

De 24 broedkooien worden in het wedstrijdseizoen gebruikt om de vogels individueel in te huisvesten voordat ze in de wedstrijd-kooien geplaatst worden. Na de shows komen de broedkooien weer 'vrij' en kunnen ze in gereedheid gebracht worden voor de kweek. De vogels worden het hele jaar binnen gehuisvest bij een lichtlengte van 14 tot 15 uur. De temperatuur wordt in de winter niet lager dan 5 graden Celsius. Tijdens de kweek is de temperatuur in het vogelhok minimaal 10 graden Celsius. Als nestmateriaal wordt gebleekte kokosvezel verstrekt.

Naast de vogels die koppelgewijs in de broedkooien worden gehouden houdt Fred een flink aantal reservemannen en -poppen aan. In de eerste plaats als reservevogels die ingezet kunnen worden wanneer er bij de rest iets mis gaat. In de tweede plaats als vogels die een volgend wedstrijdseizoen nog kunnen worden gespeeld op diverse shows. Japanse meeuwen kunnen immers drie jaar gespeeld worden.

De broedkooien meten 40 x 40 x 40 cm; het houten nestje kan van buiten naar binnen geschoven worden zodat je de vogels in de kooi niet telkens hoeft te storen.

De kleurslagen

Fred beperkt zich in het aantal kleuren. Momenteel heeft hij gepareld in bruin en grijs, zwartbruin, zwartgrijs en roodgrijs. Per jaar worden zo'n 150 jongen gekweekt zodat hij voldoende keus heeft om vogels te selecteren voor show en/of kweek.

Zijn advies: 'beperk je in de kleuren en selecteer streng!'

De eerste selectie vindt plaats in de zomer; de uitgeselecteerde vogels worden dan al verkocht. De tweede selectie vindt plaats na de shows. Een grote reservebank blijft echter belangrijk; er worden ruim voldoende vogels in reserve gehouden!

Waar wordt naar gekeken bij de selectie?

- Harmonieus type; alles in de goede verhoudingen
- Formaat
- Kleur
- Builtekening (regelmatige tekening; goede en scherpe V-vorm)
- Rugdekening
- Verwantschap
- Kijken of je een minnen van bepaalde vogels kunt compenseren met plussen van andere vogels
- Fingerspitzengevoel ('t in de vingers hebben, 't gevoel hebben)

En als ik met Japanse meeuwen wil beginnen?

Wil je je gaan toelagen op kleurmeeuwen, dan geeft Fred de volgende adviezen:

- Bezoek de wedstrijd van de speciaalclub JMC (eind september in Leerdam); je kunt daar alle in Nederland courante kleursla-

ysel

De

gen in levende lijve aanschouwen. En natuurlijk de show van de NBvV in Zwolle.

- Heb je een bepaalde kleurslag die je aantrekkelijk lijkt, zoek dan op of vraag na welke liefhebber betreffende kleurslagen op z'n hok heeft.

- Verdiep je in de vogels en doe voldoende kennis op. De JMC heeft enkele boeken uitgegeven die op alle belangrijke facetten van het fokken van kleurmeeuwen ingaan.

- De speciaaldub kan je natuurlijk altijd met raad en daad bijstaan.

En wil je met goede resultaten op een show komen? Begin met goede vogels en dan nog heb je wat geluk en veel geduld nodig, veel geduld!

Japanners naar Nederland voor Japanse meeuwen

Het lijkt de omgekeerde wereld, Japanners die naar Nederland komen om Japanse meeuwen te bewonderen op de grotere shows en die in Nederland vogels komen kopen.

Fred heeft in 1985, contact gekregen met een Japanse meeuwenliefhebber op een show. Uit die contacten kwam de afspraak om vogels van Fred te ruilen met een nieuwe mutant uit Japan, de gepareide. Een hele tijd niets gehoord en op een dag een telefoontje van Schiphol. Er zou een zending vogels uit Japan komen, of hij die wilde afhalen. Zo kwam Fred aan de eerste gepareide Japanse meeuwen buiten Japan, 10 koppeltjes! Retour gingen tien koppels Japanse meeuwen van Fred. De contacten zijn al die jaren gebleven en af en toe komt deze Japanse vriend met andere Japanners naar Nederland. Fred trekt dan enkele dagen met die mannen en vrouwen door Nederland en België en bezoekt daar verschillende meeuwenfokkers. Zoals bekend hebben Japanners altijd een fotoesteel: bij zich en er wordt dan ook van alles en iedereen foto's gemaakt. En zo verschijnen foto's van Fred en z'n meeuwen in het Japanse vogelblad dat hij krijgt toe gestuurd. Overigens zijn de foto's het enige waar Fred iets mee kan. De tekst is Japans en dus abacadabra. En... elk jaar wordt bij de club in Japan de Fred Panjer wisselbeker uitgereikt. Fred is dus 'wereldberoemd' bij de kwekers van Japanse meeuwen in Japan. Overigens zijn ze in Japan helemaal gek van gefriseerde en getekende Japanse meeuwjes. Dat hebben de Japanners ook met

記事の内容は、Fred Panjer氏の日本での活動についてです。Fred氏は、1985年に日本から初めてのパレード（ゲパレ）を導入しました。このパレードは、Fred氏と日本の愛好家との間で交渉された結果、Fred氏から日本へ10組のペアを送り出したことにより実現しました。Fred氏は、このパレードを導入することで、日本の愛好家から多くの注目を集めました。Fred氏は、このパレードを導入することで、日本の愛好家から多くの注目を集めました。Fred氏は、このパレードを導入することで、日本の愛好家から多くの注目を集めました。

1980年に作られた鳥

Artikel in Japans blad met foto van en *Eerste import tekst over Fred*

Koi-Karpers. Elke soort tekening heeft een eigen naam! In Europa heeft men blijkbaar een andere smaak want daar komen de gefriseerde en getekende Japanse meeuwjes niet echt van de grond.

Ook buiten Japan is Panjer een bekende persoonlijkheid. Zo heeft hij onder andere lezingen gehouden in Engeland en in Frankrijk. Fred, inmiddels éénezeventig jaar oud, geniet nog elke dag van z'n vogels en wil nog zo lang mogelijk Japanse meeuwen fokken en tentoonstellen. Misschien wat minder in aantal, maar hij blijft z'n grote liefde trouw.

Vogelliefhebbers in Nederland

Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEDA BE 55 een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling. 'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar. 9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aubbel.be

GENDIKA

LABORATOIREUM VOOR GENETISCH ONDERZOEK

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Geslacht
Ziekte
Verwantschap
Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
 of ga naar www.gendika.com

Karl Reich & Hans Duncker, pioniers in het onderzoek naar vererving bij siervogels

Een terugblik op honderd jaar denken en schrijven over kanariezangvererving

J. Plokker

Deel 2 – Praktijkondervinding en lamarckisme

In de vorige aflevering stonden we stil bij het experiment van Karl Reich om zijn kanaries als nachtegalen te laten zingen. Binnen vier generaties waren zijn Seifertse harzerrollers getransformeerd tot nachtegaalzangers en was in hun lied nauwelijks nog een spoor te bekennen van de oorspronkelijke harzertoeeren.

Reacties van vogelliefhebbers en musici

Het experiment van Karl Reich met zijn als nachtegalen zingende kanaries bleef niet onopgemerkt. Hij schreef ze in voor onder meer de belangrijke zangkanariewedstrijd in Kassel, waar ze de nodige aandacht kregen. Hun faam werd verder verspreid via door dr. Hans Duncker geschreven artikelen in onder andere de tijdschriften 'Kanaria', 'Kosmos' en 'Die Gefiederte Welt'. Karl Reich droeg zelf een steentje bij door ook te publiceren in 'Die Gefiederte Welt' en verder door geluidsopnames te maken van zijn nachtegaalzangers. Deze langspeelplaten waren te koop.

Ook buiten de kring van vogelliefhebbers raakten mensen geïnteresseerd in Reich's nachtegaalzangers. Bij geluidsopnames maakten musici gebruik van z'n kanaries als achtergrondkoor of om hun 'nachtegaalzang' in uitvoeringen van hun

composities te verwerken. Ze gebruikten daarvoor de langspeelplaten van Reich's nachtegaalzangers. We kunnen daarom tot op de dag van vandaag kennis nemen van het lied van de als nachtegalen zingende kanaries van Karl Reich.

Naast de handel in zijn kanaries had Karl Reich met de verkoop van langspeelplaten waarop de zang van zijn 'nachtegaalzangers' was vastgelegd, al dan niet in combinatie met een orkest, er dus een leuke snabbel bij.

Interessant experiment voor genetici

Niet alleen musici, maar ook genetici raakten in de ban van Reich's nachtegaalzangers. Hoewel 'genetisch' 'Harzer-Edelrollers' van de Seifertse zangrichting was in vier generaties van het oorspronkelijke harzerlied in de nachtegaalzangers van Reich nog maar ten hoogste een spoor te bekennen. Specifieke harzertoeeren waren verdwenen; alleen in de structuur van het lied herkende men nog de kanariezang. Wat leerde Reich's experiment over de erfelijkheid van kanariezang? Is gecultiveerde kanariezang eigenlijk wel erfelijk; is het niet de voorzang die uiteindelijk bepaalt hoe een kanarie zingt? En wanneer kanaries hun zang toch erfelijk doorgeven, waren de harzerrollers van Reich gedurende de periode 1913-1919 getransformeerd tot kanaries die de nachtegaalzang erfelijk doorgaven?

Hans Duncker als 32-jarige in 1913

Dr. Hans Duncker

Op 2 augustus 1921 wandelde de 40-jarige dr. Hans Duncker (1881-1961), docent aan het Realgymnasium te Bremen, tegen de avond met een vriend over 'Am Wall' naar huis. Vlak bij het Bremer 'Stadttheater' gekomen werd hun aandacht opgeëist door vogelzang. Hoorden zij een nachtegaal zingen? Dat kon niet, want in de Bremer 'Altstadt' zaten überhaupt geen nachtegalen en begin augustus waren nachtegalen al vertrokken naar hun winterverblijf. Maar hoe geconcentreerd Duncker en zijn vriend ook luisterden, zij konden er toch niets anders van maken dan de zang van een nachtegaal. Dunccker's nieuwsgierigheid werd geprikkeld

en hij besloot op onderzoek uit te gaan. Een week later vond de eerste ontmoeting plaats tussen Hans Duncker en Karl Reich, in het huis van laatstgenoemde in 'Am Wall' in de Bremer 'Altstadt'. Reich liet Hans Duncker binnen in zijn met nachtegaalzangers gevulde vogelverblijf, waarvan de balkondeuren wagenwijd open stonden. Bij Hans Duncker ging er een lichtje branden. Dit was dus de reden geweest waardoor hij, wandelend over 'Am Wall', nachtegaalzang had gehoord!

Met de papepel ingegoten

Vogels en vogelzang waren Hans Duncker met de papepel ingegoten. Als zoon van een rechter werd hij op 26 mei 1881 geboren in Ballenstedt, een stadje in de oostelijke uitlopers van het Harzgebirge. In de jaren '80 kweekte men in de Harz-regio op uitgebreide schaal kanaries. Men schat dat daar toen jaarlijks zo'n. 150.000 jonge mankanaries op stok kwamen. Hans Duncker groeide op te midden van deze kanarieteeltcultuur. Zijn grootvader stimuleerde de belangstelling van de jonge Hans voor de natuur door hem mee te nemen naar kennissen die over een volière met inheemse vogels beschikten. Het was dus geen verrassing dat Hans Duncker op achttienjarige leeftijd naar de andere kant van het Harzgebirge verhuisde, naar Göttingen, om aan de universiteit aldaar biologie te gaan studeren. Onder invloed van de professoren Ernst Ehlers en Ernst Haeckel raakte Duncker ook geïnteresseerd in de evolutieleer van Darwin en in genetica. Nadat hij als dr. Hans Duncker de universiteit van Göttingen had verlaten vestigde hij zich in Bremen om les te geven op een middelbare school. Naast het docentschap zocht Duncker een wetenschappelijke uitdaging. Die vond hij na zijn ontmoeting met Karl Reich. Hij zag in dat Karl Reich met zijn nachtegaalzangers niet een 'kunstje' had geflikt, maar een wetenschappelijk uitermate interessant experiment had uitgevoerd. Voor de in genetica geïnteresseerde Duncker waren de resultaten van Reich het eureka moment waarop hij inzag dat de erfelijkheidswetten van Gregor Mendel ook op de zang van kanaries toegepast konden worden.

Praktijkondervinding en lamarckisme

Rond de eeuwwisseling was in Duitsland het gedachtegoed van Gregor Mendel bij lange na nog niet ingedaald in de wereld van de zangkanarieteelt. De toen algemeen aangehangen opvattingen over vererving van gecultiveerde kanariezang waren gebaseerd op praktijkondervinding en het gedachtegoed van Jean-Baptiste de Lamarck. De Franse natuuronderzoeker Jean-Baptiste Pierre Antoine de Monet, Chevalier de Lamarck (1744-1829) had in de 18e en 19e eeuw internationaal gezag verworven met zijn opvatting dat het erfelijk doorgeven van tijdens het leven verworven eigenschappen één van de drijvende krachten was achter de evolutie van levensvormen. 'Erfelijkheid' was in de laatste decennia van de 19e eeuw bij kanariëkwekers overigens een nog verre van ingeburgerd begrip. De ook buiten Duitsland vermaarde ornitholoog Karl Russ besteedde in zijn in vele herdrukken verschenen standaardwerk 'Der Kanarienvogel' geen letter aan vererving. Integendeel, zijn standpunt was dat kweken met bloedverwanten tot inteelt leidde en daarom zoveel mogelijk vermeden moest worden.

In het in 1914 uitgegeven, door Ludwig Tretter geschreven standaardwerk, 'Lehrbuch für Gesangskanarienzüchter, Preisrichter und Vereine' kunnen we lezen hoe aan het begin van de 20e eeuw onder Duitse kanariëkwekers over zangvererving werd gedacht. Praktijkondervinding, waaruit bleek dat de beste resultaten werden bereikt door in familieverband te kweken, leidde tot de veronderstelling dat gecultiveerde kanariezang en zangtoeren erfelijk aan het nageslacht werden doorgegeven. Tretter nam in zijn boek een kweekschema op dat kenmerken vertoont van lijnenteelt in familieverband. In Duitsland onderscheidde men toen in de edelrollers verschillende zangrichtingen, zoals Trutevogels, Seifertvogels, Emtigsvogels. Tretter legde een verband tussen de bouw van het zangorgaan, de syrixis, met de erfelijkheid van zangrichting. Harzers die uitblonken met de koller zouden over een ander zangorgaan beschikken dan de meer uitgesproken holrolvogels. De bouw van het zangorgaan wordt

door de ouders erfelijk doorgegeven aan de jongen. Daarom excelleren harzers uit de verschillende zangrichtingen met voor die zangrichting kenmerkende toeren. Toonaangevende harzerkwekers gingen nog verder door te stellen dat niet alleen de zangrichting, maar ook de individuele harzertoeeren erfelijk aan het nageslacht doorgegeven konden worden. Tretter benadrukte ook het belang van voorzang. Jonge mannen dienen al tijdens de jeugdrui in de nabijheid van geselecteerde voorzangmannen te vertoeven, maar in zijn beleving vindt de daadwerkelijke zangopleiding pas plaats na de rui, in de zangkast.

Karl Reich, ondergedompeld in het gedachtegoed van het lamarckisme en Ludwig Tretter cs., was er van overtuigd dat zijn kanaries gedurende hun leven de eigenschap hadden verworven dat ze als nachtegalen konden zingen en dit aan het nageslacht doorgaven.

Voor de academisch geschoolde Hans Duncker waren de opvattingen van de toenmalige zangkanariëwereld te veel gebaseerd op veronderstellingen; hij zocht naar een wetenschappelijke verklaring voor Reich's nachtegaalzangers. Daarover meer in de volgende aflevering.

use!

De,

Gambia

Country with a smile

Een bijzonder gezelschap ging op stap naar Gambia: hoofdredacteur van de Parkieten Sociëteit, Jos Hubers, parkietenkeurmeester Adri Van Kooten en ondergetekende trokken afgelopen december 17 dagen naar Gambia om daar vogels te gaan fotograferen.

© H. Branje

Op vakantie naar Gambia?

Vanwege z'n ligging is The Gambia een merkwaardig land, gelegen aan de westkust van Afrika. Het ligt namelijk aan het noorden, zuiden en oosten ingeklemd tussen Senegal. Het steekt als het ware als een lange smalle vinger in het veel grotere Senegal. In het westen wordt Gambia begrensd door de Atlantische Oceaan. Op z'n breedst is het land zo'n 25 tot 30 kilometer breed en in totaal 330 kilometer diep. Precies in het midden loopt de rivier waar het land naam genoemd is, de Gambia. ooit was Gambia een Britse kolonie en lag het al ingeklemd tussen het Franse Senegal. Er werd in het verleden tussen de rivaliserende koloniale machten Frankrijk en Groot-Brittannië afgesproken dat het grondgebied van Gambia de streek zou omvatten die gelegen was op de afstand van een kanonschot vanaf de oever van de rivier. De kanonnen hadden in die tijd een bereik van zo'n 15 kilometer. Hetgeen verklaart waarom het land zo smal is.

Lulervakantie of vogels kijken?

Je komt op internet steeds vaker reclame tegen over geweldige vakanties in het zonnige Gambia. Het betreft dan georganiseerde reizen, onder andere van Tui. Deze geheel verzorgde reizen gaan allemaal naar de kuststreek van Gambia waar door buitenlandse investeerders talloze luxe hotels en resorts zijn gebouwd. Je kunt er all-in genieten van de zon, het eten en een luxe zwembad. Een echte relaxte luiervakantie. Je gaat uiteindelijk voldaan naar huis waarbij je genoten hebt van een lekkere luiervakantie terwijl je doorgaans helemaal niets van het land

zelf gezien hebt.....

Dat is voor een vogelliefhebber een gemiste kans: Gambia staat bekend als vogelland bij uitstek. En dat klopt helemaal. Alleen moet je, wanneer je naar Gambia gaat om vogels te spotten of te fotograferen, er rekening mee houden dat de luxe hotels en resorts alleen langs de kust staan in specifieke gebieden die zich helemaal op toerisme gericht hebben.

Ga je voor de vogels, dan ga je niet voor de luxe. Je kunt dan het beste een gediplomeerde vogelgids inhuren en met hem het binnenland in trekken. Hoe verder je dit binnenland in trekt hoe meer natuur je tegen komt en hoe minder luxe. Het land is immers straatarm. De tijd heeft er stil gestaan. Na de Britse overheersing is Gambia min of meer aan z'n lot overgelaten. Een en ander heeft te maken met het feit dat de Engelsen nooit gezorgd hebben voor goed onderwijs en het ontwikkelen van de bevolking. Zodra het land zelfstandig werd bleek het regeren niet mee te vallen. Nog steeds niet.

Je moet effe wennen aan de rotzooi op en langs de straat. Een vuilnisophaltdienst kennen ze in Gambia niet. De mensen laten alle rommel langs de straat liggen. Zowel huisvuil en plastic als auto's die 't niet meer doen..... In Banjul, de hoofdstad, en omgeving is er enorm veel autoverkeer. Dat kun je horen en ruiken. In Europa afgedankte auto's komen op de een of andere manier in Gambia terecht. Meer dan 95% van de auto's zit onder de deuken en je vraagt je vaak af hoe ze die dingen aan de praat houden. Je krijgt soms het idee dat er meer diesel in de lucht verdwijnt dan verbrand wordt in de motor..... Wan-

neer je zo'n vijftig kilometer landinwaarts parallel aan de rivier naar het oosten rijdt neemt de verkeersdrukte enorm af en kom je onderweg nog maar weinig verkeer tegen. Er loopt, parallel aan de rivier, een fatsoenlijk geasfalteerde weg in het noorden en een geasfalteerde weg in het zuiden. Onderweg zijn er slechts twee bruggen en een pont (die 5 keer per dag de Gambia oversteekt).

Prachtige natuur

Maar dat even terzijde, je gaat immers voor de vogels. Buiten het hierboven genoemde heeft Gambia veel prachtige plekken om vogels te spotten en/of te fotograferen. Het is verstandig om samen met een vogelgids op pad te gaan. In de eerste plaats omdat hij de weg weet en ook weet om te gaan met de bevolking onderweg. In de tweede plaats omdat hij de plaatsen weet waar iets moois te zien is. Een prachtige plek in de natuur, een vogelschuilhut, een boottocht langs de kust van de rivier de Gambia of een van de talloze kreken die vanaf de rivier landinwaarts lopen. Daar krijg je de mooiste vogels te zien die je, wanneer je op eigen gelegenheid gaat rond sjouwen, nooit te zien zult krijgen. De gidsen zijn deskundig en hebben bijzonder goede ogen! Misschien kun je naast de camera een fatsoenlijke verrekijker meenemen.

Je kunt in het binnenland van lodge naar lodge trekken. Die accommodaties zijn totaal niet te vergelijken met een B&B in Nederland of een eensterrenhotel. Je mag blij zijn met een (goed) functionerende (koude/lauwe) douche en een fatsoenlijke internetverbinding. Soms is

er helemaal geen goede internetverbinding. Soms zelfs geen stroom. Het is een beetje soberheid troef. Je kunt op internet op zoek gaan naar mogelijke lodges, de prijzen en ligging. Af en toe in onze ogen wat primitief, maar... je krijgt er veel voor terug. Je kwam toch voor de vogels? Nou, die zijn er genoeg.

Vogels tellen of vogels fotograferen?

Je kunt 'vogelmensen' onderverdelen in twee 'soorten': de liefhebbers die met name geïnteresseerd zijn in het zien van zoveel mogelijk soorten. Gewapend met een verrekijker of digiscope wordt de natuur afgespiegeld op zoek naar nieuw soorten die men nog niet gezien heeft. Vaak heeft men een lijstje waarop de verschillende soorten kunnen worden afgevinkt. Voor foto's heeft men meestal niet zo veel interesse.

De tweede soort zijn de fotografen. Deze gaan met hun gids op stap en hopen de vogels in het wild dusdanig dicht te benaderen dat ze er een goede foto van kunnen schieten. Een mooie plaat geeft een klick! De kleinere soorten als astrilden zijn in de natuur nauwelijks te benaderen omdat ze zich meestal in het dichte struikgewas bevinden en dus heel moeilijk te fotograferen. Dan kun je met je gids afspreken op vogelschuilhutten op te zoeken. Die worden steeds vaker gemaakt in heel Gambia verspreid. De ene wat professioneler dan de andere. Maar in de vogelschuilhutten die ondergetekende heeft 'aangedaan' waren perfecte plaatsen te schieten.

Vogelgidsen

Met 'n beetje goede gids en 'n beetje geluk kun je in 'n week meer dan honderd verschillende soorten voor de lens krijgen. De vogelgidsen zijn allemaal relatief jong en hebben een centrale opleiding gehad; je vraagt je soms af hoe ze een vogel kunnen vinden. De gidsen hebben veel contact onder elkaar en geven elkaar ook de plaatsen door waar bijzondere vogelsoorten gevonden kunnen worden. Buiten het hoogseizoen trekken die gidsen er soms in groepjes op uit om elkaar nog beter te maken en nog meer speci-

ale plekken te kunnen vinden. Plekken die je in je eentje nooit zult kunnen vinden! Overigens kan ondergetekende vogelgids Musa van harte aanbevelen. Zie website birdingwatchingtoursbanjul.com

Haarscherpe foto's

Met de grote hoeveelheid licht die je hier hebt kun je haarscherpe opnames maken. Zet de ISO op 1600 of 2000 en je komt, met wat schuiven van het diafragma, op een mooie sluitertijd van 1/1000 seconde of nog korter. Dan kun je zelfs uit de hand scherpe opnames maken wanneer de vogels binnen tien meter afstand zitten. Wordt de afstand veel groter dan kun je doorgaans prima nog de soort herkennen op je foto. Een telens met minimaal 400 mm is te adviseren wanneer je in de natuur op stap gaat en vogels wil fotograferen die op honderd of meer afstand zitten. In een vogelhut kun je met iets minder millimeters uit de voeten. Overigens zijn de vogelhutten niet te vergelijken met die welke we in Nederland kennen. Soms is er niet eens sprake van een hut maar eerder van een overdekte zitplaats op maximaal tien meter van een waterbak. Je zou denken, daar komt nooit een vogel op af. Dat is echter niet het geval. In een droge streek heeft water een grote aantrekkingskracht. En dan komt er allerlei groot en klein spul op een waterrijke hide af. En dan is het genieten voor de fotograaf. Men krijgt in Gambia in de gaten dat vogelfotografen hartstikke gek zijn op vogelschuilhutten. Er komen er dan ook steeds meer. Men moet nog leren om de vogelschuilhutten wat aantrekkelijker te maken, maar er zit schot in. En dan maar genieten!! kleine vogels als vuurvinkjes, bandvinken, blauwgrijs roodstaartjes, napoleonnetjes, blauwfazantjes, oranjekaakjes, wevers. Grotere vogels als verschillende soorten timalies, lijsters, gonoleks. En nog grotere vogels als violette toerako's en groene toerako's. Bij meertjes en moerasachtige gebieden zitten de talloze soorten reigers, nimmerzat, woinekooievaar, slangehalsvogel. Een boottocht op de rivier of krekens is zeker aan te bevelen. In de lucht zijn talloze soorten roofvogels te zien waaronder de palmgier, Afrikaanse zeearend en kaggier.

Welke vogels?

Veel (kleine) vogelsoorten die in Gambia voorkomen worden al sinds jaren in onze volières gehouden en gekweekt: blauwfazantje, oranjekaakje, napoleonnetje, mozambiquesijs, edelzanger, vuurvinkje, blauwgrijs roodstaartje, aurora astrilde, melba astrilde, roodborst zaadkraker, zwartmaker astrilde (*Iagonosticta larvata*), oranjewever, paradijswida, dominicaner wida, grote textorwever. Met 'n beetje geluk kun je met prachtige foto's thuis komen.

Habitats

In Gambia kun je diverse habitats onderscheiden: de kuststreek, de delta van de rivier de Gambia, het mangrovebos vanaf de kust landinwaarts langs de rivier (zout, brak water), de oevers van de rivier verder landinwaarts (zoetwater), moerasachtige gebieden, de natuurgebieden rond dorpen en in de akkerbouw, de tuinen van hotels en lodges, savannes. Elke habitat heeft z'n typische vogelbevolking.

Beste tijd van het jaar?

Het beste kun je buiten het regenseizoen richting Gambia vertrekken: dat betekent in de maanden november tot en met februari. Je hebt dan nauwelijks last van muskieten. Overigens adviseert de GGD je in ieder geval om elke dag je malariatablet in te nemen. Gambia ligt immers in een gedeelte van de wereld waar nog volop malaria voorkomt. Ook is het verstandig om je tegen verschillende ziekten te laten inenten, zoals gele koorts. Neem ruim van tevoren contact op met de GGD. Voorkomen is beter dan genezen. En... we dachten dat corona niet zo'n probleem was in Gambia. Dat klopt, maar dat geldt blijkbaar enkel voor Gambianen. Zelf mochten we alle drie na de vogelreis effe in quarantaine..... corona.....

Blauwgrijze roodstaartje (*Estrilda caerulescens*)

Feeën nectarvogel (*Nectarinia pulchella*)

Bronstaart glansspieeuw (*Lamprolaima chalcurus*)

Mozambique sjs (*Serinus mozambicus*)

Aurora astrilde (*Pytilia phoenicoptera*)

Napoleonnetje (*Estrilda troglodytes*)

Watertrapper (*Podica senegalensis*)

osel

De,

Afrikaanse nimmerzat (*Mycteria ibis*)

Krokodilwachter (*Pluvianus aegyptius*)

Wakens (roodborsttapult) (*Cossypha albicapilla*)

Senegalese tortel (*Streptopelia senegalensis*)

Staalvlekdulje (*Turtur afer*)

Roodborst paradjismonarch (*Tepisiphone rufiventer*)

De

se

Lipochrom rood mozaïek

Na de laatste COM-show vóór corona vroeg een zwaar teleurgestelde inzender zich af waarom zijn rood mozaïeken op de COM show zo slecht uit de bus kwamen terwijl hij in Nederland zeer goede beoordelingen gekregen had. De vogels kelderden drie of vier punten.....

© H. Branje

Zoiets vraagt om enige opheldering. Daarom 'n keer gaan buurten met Hans Voets, mozaïekkweker uit Eindhoven die wél altijd uitstekende resultaten behaalt op verschillende COM-shows.

De eerste opmerking van Hans kwam meteen 'binnen'. Dat ligt eraan dat op met name de kleinere wedstrijden in Nederland de vogels door keurmeesters vaak een relatief hoge puntenwaardering krijgen 'om iets van de wedstrijd te maken'. Nu zal niet iedereen het hier mee eens zijn, maar het geeft natuurlijk wel te denken. Keuren de keurmeesters op de kleinere wedstrijden 'soepeler' dan op de nationale en internationale wedstrijden?

Moet je als keurmeester veel punten geven om een volgend jaar weer te mogen keuren bij betreffende vereniging? Daar mag ieder het zijne over denken.

Natuurlijk zal dit niet de enige reden zijn. Zit er soms verschil in tussen de ene mozaïek en de andere? Het is al jaren zo dat de kwaliteit van de zuidelijke landen (Spanje,

Italië) gunstig afsteekt tegen die van de noordelijke landen (Nederland, België, Duitsland). Kwestie van andere selectie? Kwestie van ander type vogel, ander type wit? Ook Hans Voets is z'n mozaïek kweek begonnen met vogels uit zuidelijke landen.

Waar moet je op letten wanneer je met vogels wil gaan beginnen?

Hans is daar heel duidelijk in:

- Kijk wat je mooi vindt.
- Vraag bij verschillende kwekers na wat de voor- en nadelen zijn van verschillende kleuren.
- Ga bij de verschillende liefhebbers kijken en luisteren. Geef je ogen de kost en stel vragen.
- Schaf pas daarna vogels aan.

Is je keuze gevallen op de rood mozaïek, waar moet je dan op letten?

- Bouw van de vogel; een forse vogel met een mooi model.
- Het wit van een mozaïek is belangrijker dan het rood. Rood kun je 'voeren' wit

niet. Het wit moet zo helder mogelijk zijn, 'krijtwit' volgens onze standaard. In met name de zuidelijke landen heeft men mozaïeken met bijzonder heldere veervelden. Echter ook in Nederland wordt de kwaliteit steeds beter. Maar daar zijn ook zuidelijke vogels voor nodig geweest in het begin!

Ga bij goede kwekers kijken en stel ze gericht vragen.

Wit

Een mozaïek moet het wit 'n zijn lichaam hebben' en zo weinig mogelijk rode vetstofkleur laten doorschijnen buiten de mozaïekvelden. Hans wil perse alleen mozaïeken kopen die bij de vleugels een duidelijke rechte 'streep' laten zien tussen de witte vleugelbocht en de rood gekleurde vleugelpennen (ZIE FOTO). Een mannelijke mozaïek mag géén hakend masker laten zien. (Een hakend masker noemt met een masker dat achter het oog te ver doorloopt en vervolgens naar beneden ombuigt). Dit verschijnsel vererft heel hardnekkig en je moet als liefhebber dus zorgen dat je vogels met een 'hakend masker' uitsellecteert.

Bevedering

Volgens Hans is de bevedering bij de mozaïek heel belangrijk. Hij kweekt met name met wat intensiever vogels. Hoe intensiever de mozaïek hoe groter het contrast tussen de rode aftekening en het resterende wit. Een borstveertje mag niet langer zijn dan 22 mm; vogels met een langere bevedering worden uitgesellecteerd. Ook de vorm van zo'n borstveer is belangrijk: het moet de vorm van een palmboom/fontein hebben. Dergelijke veren sluiten mooi aan tot een gesloten

verenpakje. Dit geldt zowel voor de mannen als voor de poppen.

Vorm/type

De vogel moet een forse kop hebben. Dat kun je beoordelen door de vogel, wanneer je hem in de hand hebt (borst onderen; rug boven) vanaf de staart naar voren kijken. Kun je de ogen zien, dan is de kop te smal en is de vogel niet geschikt om mee verder te kweken. De eerste indruk van een vogel op de keurtafel is vaak de kop. Die moet dus een prima vorm hebben.

Mannenkweek

Man: zoals hierboven reeds vermeld mag een man zeker geen hakend masker hebben; verder liefst een kleine borstvlek en een rechte afscheiding tussen vleugelbocht en rode vleugelpennen.

Pop: een behoorlijk rechte teugel.

Poppenkweek

Man: een klein masker; geen hakend masker; borstvlek zo klein mogelijk.

Pop: moet een oogteugel hebben; als het kan een zo recht mogelijke oogstreep; zo klein mogelijke borstvlek (hoeft maar één rood veertje te laten zien).

Mozaïekvelden

Man: het masker heeft de vorm van dat het masker van een putter. Het oog moet binnen dat masker vallen en het masker mag niet te ver naar achteren doorlopen (hakend masker); de kleur van het masker moet egaal en eenkleurig zijn. De borstekening moet duidelijk gescheiden zijn van het masker en naar de zijkanten niet uitlopen tot in de flanken; op de schouder een duidelijke scherp afgetekende lipochroomkleur en volledig gekleurde vleugeldekveren; die lipochroomkleur mag niet doorlopen in de vleugelpennen; op de stuit een duidelijke eenkleurig rood gekleurde stultvlek. Bij de betere mozaïeken is er geen lipochroomkleur in de vleugel- en staartpennen zichtbaar. Tweekleurigheid is ongewenst.

Pop: op de schouder een duidelijk gekleurde rode lipochroomkleur (iets kleiner dan bij man) en loopt niet ver door in de

vleugeldekveren. Dit in tegenstelling tot de man waarbij alle

vleugeldekveren lipochroom bevatten. De pop moet een duidelijke rechte oogstreep laten zien; deze oogstreep mag niet vóór het oog aanwezig zijn of in de nek doorlopen. De borstvlek bij de pop is minimaal, maar moet toch te zien zijn. Bij de betere mozaïeken is er geen lipochroomkleur in de vleugel- en staartpennen zichtbaar. Tweekleurigheid is ongewenst.

Voeding

Volgens Hans is de voeding heel belangrijk en hij weert alle caroteen uit zaden en eivoer.

Derhalve voert hij een Manitoba mengeling voor postuurkanaries (Italiaanse zadenmengeling zonder raapzaad) en Spaans eivoer waaraan Hans nog een en ander toevoegt.

Volgens hem is een caroteenarme voeding belangrijk om de pennen wit te kunnen houden en dus vrij van lipochroom.

Het eivoer wordt als volgt samengesteld: 4 delen Legazin eivoer (Spaans product); type 'omi complet droog eivoer wit'

2 delen Germix ala blanca (gevroedroogd gekiemd zaad);

1 deel perle morbide (bianco); houdt heel goed vocht vast;

1 deel water.

Dit geheel wordt met een handmixer gemixt tot een heel luchtig mengsel. Vervolgens wordt er nog 'n afgestreeken soeplepel Greenvet Biointegra, 'n afgestreeken soeplepel Greenvet Spirulina en iets minder dan 'n afgestreeken theelepeltje 'H24 select E' onder het eivoer gemengd.

Tenslotte wordt er nog Carophyll rood (10% materiaal) onder het eivoer gemengd; 9 gram op 1 kg kant en klare toetalmengeling.

Greenvet Biointegra; bevat calcium, vitamines (o.a. pantotheenzuur), provitamines, methionine

H24 birds & beauty, select E; product met Vit.D, vit. E, vit. K en wat calcium.

Mogelijk producten die de lezer niet kent. Hans Voets heeft in Eindhoven een vogelwinkel, Birdshop, waar hij een keur aan vogelproducten verkoopt. Dus ook de hier genoemde, met name Italiaanse producten.

Wanneer kleurvoer?

De jonge mozaïeken krijgen pas vanaf de leeftijd van 43 dagen eivoer met kleurstof. Begin je te vroeg met kleurstof, dan krijg je straks vogels die veel te veel lipochroom laten zien en dus niet geschikt zijn voor enige vogelshow. De kleurstof krijgen de vogels tot november; worden de vogels nog aangehouden voor de COM-show, dan krijgen ze nog minstens 'n maand langer kleurstof. In de periode tot de vogelshows zul je als liefhebber de vogels al kunnen uitselcteren die te veel doorkleuren. Dergelijke vogels zullen nooit toppers worden op de verschillende tentoonstellingen.

Oudere vogels

Overjarige vogels beginnen wat meer door te kleuren; ze laten dan meer rood lipochroom doorschijnen in hun beweering. De liefhebber zelf kent de kwaliteit van z'n overjarige vogels omdat hij ze al vanaf het begin op z'n hok heeft en er mogelijk ook verschillende wedstrijden mee gespeeld heeft. Koop je echter een dergelijke vogel, houdt er dan rekening mee dat hij wat minder lijkt op de wedstrijdvogel die een jaar eerder volop punten gescoord heeft.

Conclusie

Terugkomend op de teleurstelling van de mozaïekliefhebber. Het kan heel goed mogelijk zijn dat z'n vogels in Nederland wat positief gekeurd zijn. Maar wil je internationaal met de besten meedraaien, dan moet je echt van die krijtwitte mozaïeken hebben die scherp afgetekende en fel gekleurde mozaïekvelden hebben. En uiteraard een prima model; want anders kunnen ze die mooie mozaïektekening niet laten zien.

use!

De,

Uniek: 60 jaar keurmeester

© Redactie

In het begin van dit jaar werd Ton Daanen door de heer Bruls, burgemeester van Nijmegen, benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau vanwege zijn 60-jarig keurmeesterschap, een unicum binnen onze organisatie.

Geen flauw idee

Ton was uitgenodigd voor een bijeenkomst van zijn vereniging, ENVV uit Nijmegen. Niets vermoedend was hij aanwezig op de gezellige bijeenkomst ter gelegenheid van zijn 60-jarig keurmeesterschap van de N.B.v.V. die gehouden werd in Fort Lent. Ton had geen flauw idee wat hem te wachten stond.... Totdat op een gegeven moment burgemeester Bruls van Nijmegen zijn opwachting maakte. Toen viel het kwartje.....

Ton was bijzonder verguld met de onderscheiding die namens de Koning werd opgespeld. Verschillende sprekers spraken lovende woorden en Ton was voortaan een gedecoreerde keurder.

Het begin

Ton wordt eind van dit jaar 87 jaar. Hij heeft inmiddels al zo'n 78 jaar vogels gehouden! Op zevenjarige leeftijd kreeg hij twee koppels bonte kanaries van z'n vader die destijds een vooraanstaand dultvenmelker was in Nijmegen. In 1951 werd Ton lid bij de Nijmeegse vereniging 'De Goudvink' (tegenwoordig ENVV) waar hij tot op de dag van vandaag nog steeds lid is en waar hij in de loop der jaren verschillende bestuursfuncties mocht verrichten. In 1962 behaalde hij z'n keurbrevet voor kleur- en postuurkanaries. Tijdens zijn dienstperiode van 1955 tot 1957 (oorlog in Hongarije) had hij de mogelijkheid om bij de keurmeesters Chris Ackermans uit Roosendaal en Jan Phipsen uit Bergen op Zoom in de avonden over vogels te

praten en vogels te bekijken. En vanaf het begin heeft hij veel keuringen verricht in binnen- en buitenland. Dit jaar viert Ton z'n 70-jarig lidmaatschap van de N.B.v.V.

Vogels

In die tachtig jaar heeft Ton al allerlei soorten vogels gehouden en gefokt waaronder natuurlijk veel soorten postuurkanaries, exoten (emblema, gouldamadine, roodkop papegaaiamadine, zonastride), grasparkieten en allerlei kleurslagen kleurkanaries. De postuurkanarie bleef echter altijd z'n favoriet; hij heeft in de loop der jaren talloze rassen met succes gehouden en gefokt. De Rheinländer neemt echter een apart plaatsje in bij Ton Daanen. Hij heeft immers in het begin van de ontwikkeling van dit ras z'n steentje bijgedragen tot een kwaliteitsimpuls van dit van oorsprong Duitse postuurkanarieras door zelf prachtige exemplaren te fokken en er verschillende kampioenschappen mee te behalen. Tien jaar mocht hij keuren bij de Speciaalclub van gebogen rassen.

60 jaar keurmeester

Een unicum, 60 jaar keurmeester. Ton is de eerste keurmeester die binnen de N.B.v.V. deze mijlpaal haalt. Het is de vraag of er ooit nog een tweede zal komen die deze prestatie kan evenaren.... De groei in ledental heeft Ton mogen meemaken, maar net zo goed de teruggang in de afgelopen jaren. Een teruggang die nauwelijks te stoppen is. Mensen zoeken bijvoorbeeld andere manieren van tijdbesteding en andere manieren van vogels houden. Niet perse lid wordend van een vogelvereniging, maar zoekend naar clubs van specialisten of gelijk denkenden (denk hierbij aan de talloze kleinere en grotere facebookgroepen). Een uitdaging voor de bond om hier in de toekomst haar weg in te vinden.

Veel verenigingen

Zestig jaar geleden waren er nog heel veel verenigingen en dito tentoonstellingen. Verlichting in de vorm van TL was er nog niet; er werd gekeurd bij daglicht of bij het licht van een gloeilamp! De computer

moest nog worden uitgevonden en alles ging nog met de hand. Vorwarming was niet altijd voorhanden, dus een dikke jas was vaak geen luxe en wanneer je geluk had stond er een straalkachelletje.... En de wegen waren zestig jaar geleden lang niet van de kwaliteit anno 2022. En vaak moest je de weg vragen, want een tomtom was er nog lang niet....

Er was in die tijd ook gebrek aan voorlichting. Kennis overdragen heeft Ton vanaf het begin gedaan middels lezingen en tafelkeuringen (dia's en digitale presentaties) in het hele land. Binnen de N.B.V.V. heeft Ton zich ingezet voor de standaard postuur en heeft hij verschillende jaren les gegeven aan aspirant postuurkanariekeurmeester en was hij zes jaar lid van de Technische Commissie postuurkanaries.

Vanaf de beginjaren heeft Daanen altijd veel keuringen mogen verrichten. Tot zo'n tien jaar geleden werd er jaarlijks wel op zo'n 25-30 wedstrijden gekoerd. Niet alleen in Nederland, maar ook in Duitsland en België.

Ton was in het begin van z'n arbeidsverleden vertegenwoordiger in elektrotechnische producten in Nederland en beschikte hij dus al heel vroeg over een auto. Later had hij in het Brabantse Cuijk een dierenspeciaalzaak. Bij z'n laatste werkgever kon Ton op 58-jarige leeftijd via een afvloeiingsregeling de VUT in. Daarna had hij natuurlijk een zee van tijd om overal te gaan keuren. Uiteraard werd hij hier altijd bij ondersteund door z'n eega. Zo'n tien jaar geleden kreeg deze helaas problemen met haar gezondheid en heeft Ton het aantal keuringen flink terug geschroefd. Vier jaar geleden is zijn vrouw overleden en sindsdien moet Ton het in z'n eentje roeien. Het is jammer dat mijn vrouw dit niet meer heeft mogen mee maken, zonder haar toestemming en medewerking was mij dit nooit gelukt.

Geschiedenis

In de loop van de afgelopen zestig jaar is het aantal postuurkanarierassen zo'n beetje verdubbeld tot rond de dertig verschillende rassen. Bij de kleurkanaries waren er in de beginjaren enkel de klassieke pigmentkleuren zwart, agaath, bruin en isabel. En rode kanaries? Die waren er

destijds nog niet. Een oranje-agaath kampioen met 89 punten....

Bij de kleurkanaries heeft Ton alle nieuwe kleurslagen zien komen en, soms, gaan. Die nieuwe kleuren zijn niet altijd een aanwinst. Sommige kleurslagen lijken (te) veel op andere. Zeker de laatste jaren nu de diepte van het pigment door gericht fokkerij blijft toenemen. Denk hierbij aan de eumo, topaas en pastel. In felle prachtige kleurslagen die helaas steeds meer op elkaar gaan lijken. En dan zeker de kwalitatief wat mindere exemplaren! De liefhebber geeft in de blinde lijst de burgerlijke stand aan en de keurmeester moet maar zien wat hij er van maakt!

En nu?

Ton heeft dit jaar nog zo'n acht keuringen aangenomen. Wanneer deze zijn afgerond sluit hij z'n keurmeester carrière af: 'er is een tijd van komen en een tijd van gaan' Dan is het mooi geweest. In april heeft hij z'n vogels met pijn in 't hart van de hand gedaan. Ton heeft twee jaar geleden, op 1 januari 2021, een TIA gehad. Daar heeft hij gelukkig heel weinig schade aan overgehouden. Maar, stelt hij, wanneer ik nog eens zo'n aanval krijg en 't slecht afloopt, dan zullen de vogels ook het loodje leggen. Want dan bestaat er grote kans dat er te laat iemand bij uit komt. En dat wil hij z'n geveugelde vrienden niet aandoen. Ondergetekende heeft Ton aan het denken gezet: dreig je in een zwart gat te

De riddersprekt z'n toehoorders toe

vallen, zet dan je kennis over postuurkanaries op papier en deel deze met de liefhebber middels het bondsblad 'onze vogels'.

Ton wordt toegesproken door voorzitter Klaas Smijder

De

osel

Afscheid bondsvoorzitter

L. van Keikhoven

Klaas Snijder neemt afscheid als gezicht van de NBvV: 'na zoveel jaar wordt dat wel eens belastend'

Tijdens de Algemene Vergadering (AV) van de NBvV op zaterdag 21 mei 2022 nam Klaas Snijder afscheid als voorzitter. Hij werd bij die gelegenheid benoemd tot erelid van de bond.

Louis van Keikhoven reed naar Joure voor een goed gesprek met de scheidend bondsvoorzitter. „Mag het ook gewoon leuk en gezellig zijn?”

Aan het bondsvoorzitterschap van Klaas Snijder ging geen zorgvuldige carriëreplanning vooraf. Vrijwel vanuit het niets werd de toenmalige voorzitter van vogelvereniging Zanglust uit Joure gepolst voor het op een na hoogste ambt binnen de bond. Dat van vicevoorzitter van de Nederlandse Bond van Vogel liefhebbers (NBvV).

Helemaal onbekend op het bondsbureau was Snijder niet. Hij redigeerde de kopij voor Onze Vogels en dus mocht bekend worden verondersteld dat hij in de goede zin van het woord een Pietje Precies is. Niet iemand die iets op zich neemt om er daarna met de pet naar te gooien. Dat telefoontje van Henk van Hout, de toenmalige bondsvoorzitter, 'wil je zitting nemen in het hoofdbestuur?', is inmiddels twaalf jaar geleden. „Ik was toen nog aan het werk”, vertelt Klaas Snijder (1957) aan de keukentafel in Joure, „maar ook een kersverse weduwnaar die niet goed wist wat hij met zichzelf aan moest.”

Het was zijn omgeving die hem het zetje gaf dat hij nodig had om positief te reageren. „Mijn dochter studeerde in Groningen en was voorzitter geworden van een studentenkorfbalvereniging. Ik dacht: als zij dat kan ...” Daarnaast bekommerde buurvrouw Els, die haar man verloren had, zich om Klaas. „Zij zei dat het hartstikke goed voor mij zou zijn om iets nieuws op te pakken. Dat heeft als groot voordeel dat Els, nog steeds mijn buurvrouw, maar inmiddels ook mijn partner, er nooit iets van heeft kunnen zeggen wanneer ik weer eens voor de bond de hoot op was. Zij was tenslotte degene die mij heeft aangemoedigd.”

Het bleek de in 2021 overleden oud-voorzitter Henk Marinus, ook afkomstig uit Friesland, te zijn die Klaas Snijder bij het hoofdbestuur had voorgedragen. „Is die Klaas niet wat?” Aldus werd Snijder in 2010 interim-bestuurder. Een jaar later werd hij door de Algemene Vergadering van de NBvV in (toen nog) De Dennen in Renswoude, benoemd tot tweede voorzitter achter Henk van Hout.

Wat betreft de Nederlandse Bond van Vogelhouders was de nieuwbakken vicevoorzitter een onbeschreven blad. Niet afkom-

stig uit een bloedgroep, geen keurmeester of bondsbobo, maar een schooldirecteur met een vogelhobby. Klaas Snijder stapte er zogezegd onbevangen in.

Dat onbeschreven blad raakte snel vol. „Die eerste zes jaar als vicevoorzitter waren het meest ontspannen. In de schaduw van Henk van Hout zat ik overal in en bemoeide me overal mee. Zo moest er een nieuw vraagprogramma komen, werd het tijd dat er één keurmeestervereniging kwam en werd de 92 punten discussie gevoerd.”

Genoeg momenten waarop de Fries zich als nieuwbakken bondsvrijwilliger in de auto op de terugweg van weer een vergadering, afvroeg waar hij in terecht was gekomen. „Dat heeft mij zeker in het begin wel erg verbaasd: de felheid waarmee discussies werden gevoerd, belangen en eenmaal ingenomen posities werden verdedigd. Dat ik vaak dacht: waar gaat dit over? Wij zijn mensen met een vogelhobby, mag het ook gewoon leuk en gezellig zijn?”

In 2016 nam Snijder de voorzittershamer over van Henk van Hout. In de eerste Algemene Vergadering die hij als bondsvoorzitter leidde werd de fusie met de Algemene Nederlandse Bond van Vogelhouders (ANBVV) bekrachtigd. Een proces dat twee jaar had geduurd en waar een gezamenlijke bondsshow aan vooraf was gegaan.

Snijder blijft lid van de werkgroep die het NK (Vogel) organiseert. Dat er de afgelopen twee jaar geen bondsshow plaats kon vinden was goed voor de portemonnee van de bond. „Er moet telkens zo'n 25.000 euro bij, dat geld hebben we in de zak kunnen houden.” Daar tegenover stond een nahelling van de belastingdienst en moet er na Vogel 2023, de laatste bondsshow in Zwolle, een nieuw onderkomen voor Vogel worden gevonden. „En dat wordt nog een lastige discussie, zowel wat betreft kosten als locatie.”

Klaas Snijder vindt er geen doekjes om. „In de huidige opzet

wordt de NBvV onbetaalbaar. De bond is altijd een melkkoe geweest. Alles werd altijd betaald door de bond. Ondertussen wordt het aantal leden jaar na jaar minder, dat gaat knippen. Daar komt bij dat wij als vogelhouders de tijd niet mee hebben. Wij denken als NBvV altijd wel dat we heel groot zijn, maar in het geheel van kleindierhouders zijn de vogelhouders maar een klein clubje."

De scheidend bondsvoorzitter ziet niet een mogelijke nieuwe uitbraak van corona (met alle bijbehorende beperkende maatregelen), maar de vogelgriep als de grootste bedreiging voor het plaatsvinden van toekomstige bondsshows. „Dat is één van de redenen dat Italië de wereldshow van 2023 heeft verplaatst naar Napoli, 600 kilometer naar het zuiden. Enkel omdat de concentratie pluimveebedrijven daar minder hoog is."

In Nederland voorziet Snijder geen locatie waar binnen de beperkingen van de vogelgriep (geen verzameling van vogels binnen tien kilometer van de besmettingshaard), een bondsshow georganiseerd zou kunnen worden. „Aangezien vogelgriep zich de laatste jaren vooral na half november manifesteerde, ontstond het idee om de bondsshow te verplaatsen naar het laatste weekend van oktober. Vanuit hun belang geredeneerd herken ik de bezwaren van de leden tegen een bondsshow in het najaar, maar dat gezegd hebbende: een alternatief zie ik niet. Linksom of rechtsom: de bondsshow is een krimpend evenement. Vogel werd als vlaggenschip door het hoofdbestuur van de NBvV misschien ook wel belangrijker gevonden dan door de leden van de bond zelf. Die geven toch de voorkeur aan hun eigen afdelings- en districtsshow. Voor de gespecialiseerde kwekers is er dan nog de landelijke show van hun eigen speciaalclub. De bondsshow blijkt voor verreweg de meeste leden van de bond eerder een leuk dagje uit dan een wedstrijd om aan mee te doen. Dat zien we aan de cijfers: een miniem percentage van onze leden stuurt in op de bondsshow."

Terugkijkend op twaalf jaar hoofdbestuur ziet Snijder de bond veranderen. Door de voortschrijdende automatisering, Leden bestellen met ingang van dit jaar zelf hun ringen, buiten de ringencommissaris om. Digitaal keuren op Vogel, dat daardoor een dag korter kan zijn, wat het dierenwelzijn ten goede komt. „Het Facebookaccount van de NBvV heeft een hele nieuwe doelgroep aangeboord. Facebook blijft een belangrijk platform voor ongeorganiseerde vogelhouders. Mensen met vaak een prachtige volière achterin de tuin die geen lid zijn van een vogelvereniging. Voor deze groep is de NBvV, als Nederlandse Bond van Voltière-eigenaren, via Facebook een vraagbaak. Op elke vraag komt binnen de kortste keren een antwoord, maar als bond moeten wij ervoor oppassen ons niet in discussies te mengen. Er wordt toch door Jan en alleman meegekeken en niet alleen omdat men het zo goed met ons voorheeft."

De NBvV zal, voorziet Snijder, de komende jaren stukje bij beetje veranderen van een organisatie waarvan de leden vaak gespecialiseerde vogelhouders en – kwekers zijn, een bond met keurmeesters, standaardisen en een eigen bondsbureau, naar een

organisatie die belangenbehartiging en educatie (vogels houden, hoe doe je dat?) meer centraal stelt,

Dierenwelzijn en regelgeving zijn onderwerpen waar Snijder zich als bondsvrijwilliger, samen met zijn vriend Henk van der Wal, voor gaat inzetten. „Wie nog denkt dat het met de wetgeving niet zo'n vaart zal lopen steekt zijn of haar kop in het zand. Met name op Europees niveau, vanuit Brussel, wordt hard gewerkt aan regelgeving die de vogelhouderij aan banden zal leggen: door het voorschrijven van kooimaten, een verplichte registratie van vogelhouders in een nationale databank of een aparte registratie voor vogelgriepgevoelige duiven en grondvogels."

Daarbij wordt het een probleem om dieren in de toekomst over de grens, naar bijvoorbeeld de wereldshow, te krijgen. „In Europa moet een overheidsdierenarts de vogels aan huis komen keuren. Een dure geschiedenis voor de vogelhouder. In Nederland blijft dat vooralsnog beperkt tot het keuren van het verzameltransport: alle vogels die vanuit een land gezamenlijk naar de wereldshow reizen, maar of dat na 2023 vol te houden is waag ik te betwijfelen."

Bondsshow, toekomst bondsbureau, dierenwelzijn; het zijn grote vraagstukken binnen de NBvV die, zo stelt Snijder vast, lastig aan de vork zijn te steken. „Het bondsbestuur blijft hangen in 'wij willen het bondskruis terug', 'de goudvink moet terug in het logo' en de vraag 'of het bondsbureau keurblokken en declaratieblokken beschikbaar moet blijven stellen'. Dat soort discussies ben ik inmiddels wel een beetje beu", zegt Snijder ineens heel beslist.

De scheidend bondsvoorzitter zegt blij te zijn verlost van de eindverantwoordelijkheid. „Die heeft zwaar gewogen. Daar heb ik talloze slapeloze nachten van gehad, maar ik had de ervaring niet willen missen."

Als ex-bondsvoorzitter zal hij zich 'vrij' in de hobby zal bewegen. „Nu ben je toch, bij alles wat je doet, overal waar je komt, het gezicht van de bond en willen mensen iets van je. Na zoveel jaar wordt dat wel eens belastend."

De

ssel

Duiven houden 2

In dit vervolgartikel over wilde duiven wordt onder andere ingegaan op de kweek met wilde duiven, de voeding en gezondheidsaspecten.

© H. Bronje

Gezondheid

Duiven zijn zelden ziek; het zijn doorgaans sterke vogels. Je kunt ooit te maken krijgen met het optreden van worminfecties. Vaak worden deze 'gelevord' door op de grond gehuisveste kwartelachtigen. Een ander, niet vaak voorkomende aandoening is trichomoniasis ('t Geel).

Bij met name vruchtenduiven komen ooit schimmelinfecties voor.

Voeding

De duiven bij Armand krijgen allemaal dezelfde basisvoeding: een tortelduivenmengeling (Versele) en een mengeling voor kortsnavelige sierduiven. Aangevuld met een zaadmengeling voor kleine parkieten of exoten. Daarnaast ook altijd eiwitkorrel P40 en mixed corn van Versele als aanvulling.

Het voer wordt op een verhoging ge-

plaatst (plateau boven op een verticale pijp) zodat er geen muizen bij het voer kunnen.

Cleynen adviseert om kleinere soorten altijd wat divoer of univervoer ter beschikking te stellen.

Grondduiven zijn dol op meelwormen (kleinere maat) en buffalowormpjes.

Wanneer er jongen zijn wordt de voeding niet speciaal aangepast. Wel extra P40 korrel als eiwitaanvulling. Eenmaal per week wordt er een vitaminenmengeling onder het water gemengd.

En heel belangrijk: elke dag schoon vers drinkwater. Liefst in een open drinkbak die de duiven goed kunnen zien. En zoals gezegd: grondduiven liefst een waterbak op de bodem waar ze doorheen kunnen lopen.

Schrikachtig

Duiven zijn vrij schrikachtig hetgeen tot

uiting komt in het bij onrust wild opvliegen in een volière of kweekkooi. Ze zijn op de een of andere manier heel erg alert op roofvogels. Komt er een roofvogel in de buurt dan vliegen ze ofwel recht tegen de gaas, ofwel gaan ze boven aan het gaas hangen. In beide gevallen een gemakkelijke prooi voor een roofvogel als de sperwer. Met name loop je dit risico wanneer je pas vogels hebt aangeschaft en deze nog niet goed bekend zijn met de vluchtweg line rocta richting nachthok.

Agressiviteit

De ene soort is van nature wat agressiever dan de andere. Wanneer je er mee te maken krijgt kun je toch altijd iets ondernemen. Vaak is agressie het gevolg van het feit dat de ene partner broedrijp is en de andere nog niet in broedconditie verkeert.

Wongaduif (*Leucosarcia melanoleuca*)

Versele

De

1. Plaats doffer en duivin in naast elkaar gelegen vluchten zodat ze elkaar altijd kunnen zien; vindt er toenadering plaats dan kun je de doffer bij de duivin plaatsen (niet andersom!).

2. Plaats een kooi van ijzerdraad in de vlucht van de duiven. De doffer gaat in de gazen kooi; aan het gedrag van beide vogels kun je zien of op een bepaald moment de doffer weer bij de duivin in de vlucht mag.

De vogels moeten elkaar echter altijd kunnen zien wanneer je ze van elkaar scheidt.

Sommige soorten zijn van nature echter best agressief en dus niet geschikt voor beginners: de Guinea duif, de Martinica grondduif (ondersoort van rode grondduif).

Je kunt de doffer overigens niet kortwieken, want dat kan hij niet meer deelnemen aan het broedproces.

Kweek

Duiven zijn wat het broeden betreft vroege vogels. Al in de loop van februari zullen verschillende soorten met broeden beginnen. Dat is ook de reden dat Armand de nestgelegenheden altijd in het nachthok aanbrengt. Dat gebeurt begin februari van enig jaarl in het nachthok is het altijd droog en heb je geen last van overvliegende roofvogels; en uiteraard ben je minder afhankelijk van plotselinge kou, regenval, koude wind. De eerste zeven, acht dagen zullen de duiven hun jongen heel goed warm houden; daarna moeten de duiven 't met hun eigen vercpakje warm kunnen houden. Is de omgeving te koud, dan kun je eventueel een warmielamp in de buurt van de vogels hangen. Maar..... duiven zijn doorgaans erg gevoelig voor verstoring. Want wanneer de duiven vervolgens de jongen in de steek laten omdat ze verstoord zijn, heb je alle moeite voor niets gedaan. Het blijft altijd kiezen..... Ook dat is een reden om de duiven toch maar in het nachthok te laten broeden

Medio februari liggen er bij Cleynen al jonge Guinea duiven en witkop cubaduiven in de nesten; de wonga duiven zitten dan op eieren. De wonga duif is

Koppel groenvleugelduiven (*Chalcophaps indica*).

overigens de enige duivensoort die z'n geboorteland Australië nog 'in z'n hoofd heeft zitten'. De vogels beginnen in oktober/november met broeden tot april, mei. Dan zit 't seizoen er wat hun betreft op.

Nesten en nestmateriaal

Duiven zijn geen bijzonder kundige nestenbouwers. Ze maken zich er vaak met een Jantje van Leiden van af. Ze slepen met wat grove dennennaalden, kleine berkentakjes en tabaksstelen richting nest. Zelf stopt Armand bij het aanbieden van de nesten alvast een handvol hooi in het nest en maakt hier met z'n vuist een kuiltje in. De duif zal dan verder het nest

wel wat gaan afwerken. Wordt het nest te hoog gebouwd, grijp dan in. Want wanneer het nest te hoog wordt zal het vaak gebeuren dat de duif met haar nest omkiepert of dat het jong of de jongen omklepen met alle gevolgen vandien.

Als nestgelegenheden kan van alles worden aangeboden: mandjes, vierkante bakjes die rondom zo'n zeven a acht centimeter hoog zijn, al dan niet voorzien van een dakje. Stenen schotels in allerlei maten. Per koppel houdt Armand zo'n drie verschillende nestgelegenheden aan. Allemaal op verschillende hoogten aangebracht. Grondduiven zullen doorgaans op een hoogte van 'n meter bouwen; de andere soorten zoeken het duidelijk ho-

Oostafrikaanse papegaaiduif (*Treron calva*).

gerop. De grootte van je nestkast is uiteraard afhankelijk van de grootte van de duif. Om een richting te geven: een vierkant bakje voor een duif ter grootte van een postduif: 20 x 20 cm; een duif ter grootte van een groenvleugelduif: 15 x 15 cm. Diamantduifjes en 'maatgenoten' broeden op een oppervlak van 10-12 in 't vierkant (harzerkastjes formaat). Het brilduifje is een buitenboentje. Dit prachtige duifje broedt in een parkieten-blok! Het is immers een holenbroeder.

Wanneer ringen

Dit is afhankelijk van de soort, maar door de band genomen kun je op de achtste tot tiende dag ringen. Bij sommige duiven zoals de groenvleugelduif en de kleinere duivensoorten kun je beter wachten tot de dag waarop de jongen zelf het nest verlaten en dan pas ringen. Probleem wanneer je de duifjes op het nest ringt is dat de deze meestal dusdanig gestrest raken dat ze uit het nest springen en er niet in blijven zitten. Je kunt nog proberen ze in het nest terug te stoppen en je hand er een tijdje boven te houden, maar vaak lukt dat niet. Wanneer ze vervolgens op de grond fladderen zullen ze ergens in een hoekje blijven zitten zonder zich te laten horen of zonder zich te verroeren. Gevolg is dat de oudervogels de jongen niet meer vinden waardoor het jonge kroost vervolgens verhongert. Dus effe wachten tot de duifjes het nest uit hun eigen verlaten hebben en dan natuurlijk niet te lang meer wachten met ringen!

Zou je ooit jonge vruchtenduiven hebben: deze verlaten doorgaans het nest al terwijl ze nog halfwas zijn. Dat betekent dat je die het beste binnen kunt laten broeden omdat ze anders ten onder gaan aan de koude buiten het nest! De Duculasoorten zijn relatief het gemakkelijkst te kweken, daarna de Treron soorten terwijl de Ptilinopus duiven weliswaar het moeilijkste zijn, maar ook het moeilijkst te kweken. En qua houderij moet je altijd rekening houden met schimmelvorming bij het verstrekken van fruit, zeker bij warm en vochtig weer. Het is altijd een geweldige combinatie voor schimmels

Rode grondduif (*Geotrygon montana*)

Witkop-Cubaduif (*Columba leucocephala*)

Brilduifje (*Metropelia ceciliae*)

en gisten: warmte en vocht! Een zeer goede hygiëne is dus een heel belangrijk onderdeel wanneer je voor vruchtenduiven kiest.

En wat kan er zoal mis gaan?

Van alles.

- eieren of jongen in de steek laten
- nog niet aan volière gewend, dus geen aanstalten om te gaan broeden
- liefhebber te veel aan het prutsen in of

nabij de volière

- een dodelijke regenvlaag wanneer de jonge duifjes net uitgevlogen zijn
- opschrikken van de jonge duifjes die zich vervolgens tegen de kaas dood vliegen
- sommige duiven gaan pas na 'n paar jaar tot broeden over
- geen koppel (twee mannen of twee poppen)

Jan-van-gent

© Rik Meerema

Ik dacht dat het een senioren vogel-uitstapje zou worden. Samen met mijn vader en broer naar het Duitse eiland Helgoland. Een beetje 'male bonding': grote schnitzels, grote glazen bier en verder vogels kijken. Helgoland dus! Uiteraard had ik mij vooraf ingelezen, vooral over de vogels die er voorkomen en ook iets over de geschiedenis. Het slechts 1,7 km² grote eiland kent een roerige geschiedenis. Het was achtereenvolgend Fries, onderdeel van het Vikingrijk, Deens en Engels, maar sinds 1890 is het eiland Duits grondgebied. Tegenwoordig is het rode rotseiland vooral bekend vanwege het belastingklimaat en de vele vogels die er voorkomen. Het was eind mei en in tegenstelling tot veel Duitse dagjesmensen gingen wij niet voor de goedkope drank, parfum of sigaretten, maar voor de vogels.

We zouden op zaterdagochtend vroeg gaan en zondag laat weer terug zijn. Op de vrijdagochtend voor ons vertrek belde mijn broer op, hij had net een e-mail ontvangen met daarin de mededeling, dat onze boot niet zou gaan. Iets met motorpech en onderhoud stond erin. Later zou blijken, dat dit waarschijnlijk een excuus was om veilig in de haven te blijven. Via het internet boekte ik snel nog drie plaatsen bij een andere maatschappij. Op zaterdagochtend pikte ik in alle vroegte mijn vader en broer op, om in ruim drie uur naar Cuxhaven te rijden. Het inchecken bij de boot ging snel en omdat het prachtig weer was kozen we een plekje op het zonnedek. Zodra de boot de haven uitvoer, maakte hij flink snelheid, om de 60 kilometer in drie uur af te kunnen

leggen. Al snel lieten we de Duitse Waddeneilanden achter ons. Hoe dichters we het eiland naderden, hoe meer zeevogels we zagen, maar ook hoe meer de wind aantrok. Op het eiland aangekomen waaide het, om het eufemistisch uit te drukken, stevig. We zochten ons hotel in het dorp op, lieten onze bagage achter en gingen op pad naar het hoge deel van het eiland.

Op de vijftig meter hoge kliffen aan de noord- en westkant van het eiland broeden ruim tienduizend paar zeevogels. Zeekoeten, alken, drieteenmeeuwen, noordse stormvogels, kleine en grote mantelmeeuwen, maar de echte sterren van de kliffen zijn de ruim 3000 paar Jan-van-genten. Deze prachtige vogel met een verspreidingsgebied dat de Atlantische Oceaan en de Noordzee omvat, is niet genoemd naar de persoon Jan van Gent, maar naar het Engelse 'gannet', wat gans betekent. De toevoeging 'Jan' komt waarschijnlijk van de Nederlandse gewoonte om voor uitdrukkingen de naam 'Jan' te plaatsen. De genten broeden vooral op het bovenste deel van de kliffen, waar het een drukte van belang is. De fotogenicke vogels laten zich tot zeer dichtbij benaderen. Het is een fantastisch gezicht, hoe de vogels op de wind aan komen zeilen, om zo dicht mogelijk bij het nest te landen en zo de scherpe snavels van de burens te vermijden. De camera bleef ratelen.

Het berichtje van de rederij moet tijdens het fotograferen van de genten zijn binnen gekomen. Ik zag het pas toen we weer in het hotel waren. De boot zou in verband met de storm de volgende dag uren eerder vertrekken. Het werd een terugreis om nooit te vergeten! Omgeven door genten, alken en meeuwen voeren we met windkracht 9, een vol geheugenkaartje in mijn camera en een boot vol zeer bleek kijkende medepassagiers de haven van Helgoland uit.

usel

De /

Keurmeester 140

Hij trof haar, een struise brunette, in de gezelschapsvolière. Beiden waren ze al op leeftijd, maar het voorjaar bracht licht en warmte en daarmee nieuwe levenslust.

Louis van Kelckhoven

Het vrijgezellendubje in de volière bestond uit drie leden van de familie lonchura. Voor de rijstvogel verscheen uit het niets, dat wil zeggen uit een rechthoekig kartonnen doosje, een levensgezel. Het duurde twee weken voordat de vogels naast elkaar op stok zaten, maar daarna was er ook geen houden meer aan.

Ondertussen sloofde hij, een viriele spitsstaart bronzenman, zich uit voor haar, een bruinborst rietvink. Hij baltsde onophoudelijk, zong zich de longen uit lijf en bouwde een starterswoning. De eerste werd gekraakt door rauwdouwers van diamantduiven, maar het tweede nest bood een veilig onderkomen.

Een happy end, in de hoedanigheid van nageslacht, was voor het echtpaar bronzenman-bruinborst rietvink niet weggelegd. Er werden eieren gelegd en door beiden bebroed, maar dat bleven lege

doppen.

Bastaarden (hybriden is het politiek correcte woord) van lonchura's, duiven en insecten- en vruchten etende vogels worden in ons vraagprogramma niet gevraagd. Hybriden van lonchura's zouden vruchtbaar en onvoldoende herkenbaar zijn.

Voor kruisingen met rijstvogels wordt een uitzondering gemaakt. Die slagen er namelijk wel in om voldoende onderscheidende kenmerken op hun nageslacht over te brengen.

Voor een keurmeester moet een hybride aan twee voorwaarden voldoen. Allereerst moeten beide oudervogels duidelijk herkenbaar zijn en moet het kind uit een gemengd huwelijk ook nog eens contrastrijk zijn.

Gekoppeld aan kanaries zijn met putters en goudvinken fraaie kruisingen te kweken. Daarbij geldt bij de hybridenkweek met goudvinken altijd de wet van Peter Wijgerde: in een gemengd stel is de goudvink altijd de pop. Er is nog nooit een hybride gekweekt met een goudvink man. Zijn baltsgedrag is te afwijkend om een ander dan een goudvink te verleiden. Met wisselend resultaat zijn er door in-

ventieve kwekers mutaties van het ene familielid overgezet naar het andere, de zogeheten transmutaties.

Het kweken van hybriden ligt gevoelig waar het gaat om dierenwelzijn. Niet dat er sprake is van gedwongen huwelijken of uitbuiting, maar wel van (met een zwaar woord) faunavervalsing. Er worden soorten gekruist die dat normaaliter uit hun hoofd laten en wie weet waar die gemengde genen terecht komen.

Stel nou dat het echtpaar bronzenman-bruinborst rietvink er wel in was geslaagd jongen groot te brengen? Dan moet ik eerlijk zijn. Ik had het nageslacht geringd en het spul in de gezelschapsvolière laten zitten. Als aardigheidje. Want ook een vogelhouder is maar een mens. Soms gebeurt er iets waarvan we weten dat het niet deugt, wat we niet zouden moeten willen, maar dat toch sterker is dan onszelf en waardoor we het toch laten gebeuren.

Boek onder de aandacht

Jan Hoopmeijer, vogeldierenarts en papegaaiengedragstherapeut heeft een boek geschreven: 'Het geheim van de pauterspeelzaal'

Ongewenst gedrag heeft te maken met het ontbreken van wederzijds respect en wederzijds vertrouwen. En hierin zijn de overeenkomsten tussen je huisdier en je kind groter dan je zou

denken. In dit praktische boek krijg je antwoorden op vragen als: 'hoe minder aandacht hoe beter?', 'waarom heeft (of is) mijn papegaai een probleem?', 'positieve aandacht en goede bedoelingen werken al gauw aversiecht'

Als je het eenmaal snapt, kun je binnen 2 minuten resultaat boeken. Zowel met je huisdier, met je kind en binnen elke relatie.

www.adviespraktijkvoorvogelswebshop.nl/webshop/educatie/boeken

Bondsmededelingen juli 2022

use!

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

Tropische vogels en parkieten

G. Brinkman uit Rijssen heeft een nieuw mobiel nummer : 06-28665123

Kleur en Postuurkanaries

P. Berends uit Loenen is voortaan alleen mobiel bereikbaar :06-42838400

H. van Hout uit Eindhoven heeft een nieuw mail adres: h.v.hout@hot-mail.com en mobiel nummer : 06-51533995

NBvV

Tijdens de Algemene Vergadering van 21 mei 2022 werd Gerrit Houwen door Albert Zomer, voorzitter NBvV, gehuldigd en benoemd als bijzonder gewaardeerd Lid NBvV voor zijn verdiensten in de geschillencommissie NBvV van mei 2004 tot mei 2022. Deze functie werd voorafgegaan door een flink aantal jaren als bestuurslid TC K/P. Gerrit is daarnaast enkele jaren o.a. coördinator kleurkanaries en redacteur Bijtijds geweest. Tevens lid (secretaris) commissie vraagprogramma. Ook nu zet hij zich in bij het maken van standdaarisen.

DISTRICT LIMBURG

Afgelopen zaterdagavond heeft vogelvereniging "Ons Genoegen" na ruim 2 jaar weer een promotieavond gehad in doelhuis "De Schutroef". Behalve dat de vereniging dit jaar 70 jaar bestaat stond deze avond in het teken van de huldiging van onze jubilarissen. Door corona hebben we deze avond al twee keer uit moeten stellen. Hierdoor hadden we dit jaar maar liefst 12 jubilarissen. Op de foto zijn elf van de twaalf jubilarissen aanwezig. Ze zijn gehuldigd door de heren J. Geenen en

G. Souren van districtsbestuur Limburg, deze staan links op de foto. Zittend is J. Jakobs 60 jaar lid en verder van links naar rechts: Fr. Schattevoet, Fr. Zanders en P. Ronders alle drie 40 jaar lid, M. Verstraaten 50 jaar lid, G. van de Lisdonk 25 jaar lid, H. Hoeymakers, W. Slots en P. Verdellen alle drie 40 jaar lid, P. Wijnands en C. van Kuijck-Peeters beide 50 jaar lid, T. Keijsers 25 jaar lid ontbreekt op deze foto. Alle jubilarissen namens bestuur en leden van vogelvereniging "Ons Genoegen" van harte gefeliciteerd met de behaalde jubilea.

Bij De Vogelvrienden Bocholtz vierde Dhr. Bert v. Ipperen zijn 50 jarig jubileum van onze vereniging en van de NBvV. Hij kreeg na een mooi woordje van onze voorzitter door de secretaris het bijbehorende bondsspeldje opgespeld en daarbij behoorde natuurlijk ook een bloemetje.

De,

DISTRICT OVERIJSEL

In het coronajaar 2021 was bij ERKV in Rijssen hun ere lid Dhr. Herman Schulenburg 60 jaar bondslid. Omdat Herman tobt met zijn gezondheid werd hij thuis in het bijzijn van zijn echtgenote gehuldigd door voorzitter R. Woudenberg.

Op zaterdag 7 mei heeft de Vogelvereniging Ootmarsum het vijftigjarig bestaan gevierd in "Het Damast" te Ootmarsum. Voorzitter Harrie Harink namens het bestuur, toonde zich verheugd met dit gouden jubileum en zei trots te zijn op deze

club met toch nog ruim dertig leden. Tijdens de festiviteiten zijn door districtsvoorzitter Harry Oude Vrielink drie jubilarissen in het zonnetje gezet. Tonnie Groeneveld is 50 jaar lid, maar kon er helaas niet bij zijn. Henk Tijink viert zijn zilveren jubileum en Herman Keupink is vanaf het eerste uur betrokken bij de club en dus 50 jaar een trouw lid van de Vogelvereniging Ootmarsum.

Bij Ons Genoegen was Dhr. Bisschop uit Enschede in 2020 60 jaar lid van de bond, maar door corona konden we hem toen niet huldigen. Hij heeft het speldje gekregen in 2022 toen het weer mocht. Dhr. Noordink namens District Overijssel afd. Twente heeft hem deze opgespeld. Dhr.

Bisschop is in 1960 lid geworden bij Kanaria in Enschede. In 1979 is hij keurmeester voor Waterslagers geworden voor de beide bonden in die tijd. Hij is 15 jaar COM keurmeester geweest. Hij heeft gekeurd in onder andere Duitsland, Frankrijk, Italië, Duitsland, Normandië, Nederland. In 2020 is hij ere lid geworden van Kanaria. In 2010 was hij 50 jaar lid en is hij ook geridderd door de Koning. Enkele jaren geleden is hij gestopt als keurmeester.

DISTRICT GELDERLAND

Op vrijdag 20 mei is Jan Geurtsen vanwege zijn 70-jarig lidmaatschap van de Tielse Vogelliefhebbers Vereniging (T07) gehuldigd. De huldiging vond plaats tijdens de feestavond van onze vereniging.

Jan die tevens ere lid en lid vanaf de oprichting van de vereniging, is nog immer actief kweker van kleurkanaries en deelnemer van tentoonstellingen. Ook bezoekt Jan de ledenvergaderingen nog trouw en is tijdens de eigen tentoonstelling één van de leden die het verzorgen van de vogels voor zijn rekening neemt. De jubilaris kreeg van de vereniging een mooie bos bloemen en door districtbestuurder Wim

Hanssen is een oorkonde aan hem uitgereikt. Natuurlijk is Jan door hem namens de NBvV van harte gefeliciteerd.

DISTRICT UTRECHT

Op zaterdag 14 mei jl. zijn 4 leden van vogelvereniging Kleur en Zang uit Usselstein in het zonnetje gezet. Jip Mulder, vanwege zijn 40 jarig lidmaatschap. Hij zit vanaf 2000 in het bestuur van de vereniging en is meerdere jaren zeer actief met organiseren van de tentoonstelling. Jur Hordijk, 50 jaar trouw lid. Heeft bijna al die jaren zijn hobby thuis beleefd, bezoekt elk jaar de tentoonstelling. Nico van Sijl, 50 jaar lid. Stond voor dat hij lid werd al achter de bar bij de tentoonstelling. Doet dit nu 53 jaar met zijn vrouw Wil. Sjaak van Bennekom, 50 jaar lid bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Actief

Overijssel

De

ssel

lid die bijna bij alle activiteiten die de vereniging organiseert aanwezig. Cas van Rhenen, 50 jaar lid, was niet aanwezig bij de huldiging. De spelden werden uitgereikt door de voorzitter van de vereniging Herman de Jong.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

G. van de Lisdonk, afd. Horst (H05);
A.J.A. Keijsers, afd. Horst (H05);
H. Baan, afd. Rijssen 3 (336);
H. van de Heuvel, afd. Rijssen 3 (336); H. v/d Slighte en E. Beniers, afd. Nijverdal Hellendoorn (N06);
H.v.d Veen, afd. Dokkum (D19);
W. Silfhout, D. de Bruin, R. Weijdemá en N. Maat, afd. Tiel (T07);
Mevr. D. Douven, afd. Bocholtz (B14);
H. Tijink, afd. Ootsmarsum (O34).

Jubilarissen 40 jaar

W. Kraak, afd. Dordrecht (D05);
F.J. Schattevoet, afd. Horst (H05);
F. Zanders, afd. Horst (H05);
P.J.J. Renders, afd. Horst (H05);
H. Hoeymakers, afd. Horst (H05);
W. Slots, afd. Horst (H05);
P.W. Verdellen, afd. Horst (H05);
J. Wessels, afd. Rijssen 3 (336);
J.A. van Houselt, afd. Gouderak (G32);
J. Luttenberg en R. Harmsen, afd. Nijverdal Hellendoorn (N06);

L. Bosgra, afd. Dokkum (D19);

J. Verseveld en T. Heijster, afd. Tiel (T07);
J. v/d Heijden, A. Kanselaar, N.v. Vuren en A. v. Wijnen, afd. Veen (V12);
J. Mulder, afd. IJsselsteijn (Y01).

Jubilarissen 50 jaar

M. Verstraaten, afd. Horst (H05);
P. Wijnands, afd. Horst (H05);
Mevr. C. van Kuljck-Peeters, afd. Horst (H05);
B. van Ipperen, afd. Bocholtz (B14);
T. Groeneveld en H. Keupink, afd. Ootsmarsum (O34);
J. Hordijk, N. van Sijl, S. van Bennekom en C. van Rhenen, afd. IJsselsteijn (Y01).

Jubilarissen 60 jaar

J. Jakobs, afd. Horst (H05);
H. Schulenburg, afd. Rijssen 3 (336);
H. Bisschop, afd. Haaksbergen 2 (319).

Ereleden

J. Geurtsen, afd. Tiel (T07).

Overledenen

B. Spekschate, Hertme (319); D. van Delden, Winschoten (W14); J.C.M. v/d Braak, Gilze (G08); H. van der Ster, Deift (D18); T. Span, Drunen (D28); H. Boekhoud, Nieuw-Buinen (N06);
J. Geijzen, Diessen (M13); W. J. van Oort, Hall (E07); J. Versluis, Enschede (G04); Mevr. W. Meijer, Sappemeer (M36); M. Meester, Enschede (G04); J. D. Bergsma, Joure (J01); C. J. Reichgelt, Bodegraven (K06); J. Peeters, Woensdrecht (H15).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

- zouden jullie dat alstublieft even willen doorgeven aan mijn verzorger -

hebbij

De,

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Ekan, H. de Geus, H. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerckhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Srijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aellorecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Hourkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Krojveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingerot, A.R.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, H. Steenbakkens, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Turp, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com
Secretaris: Huub Mertens, tel. 06-19053510, E-mail: huubmertens54@gmail.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeeland.nl

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jvanbennekom@hetnet.nl

Bestuurslid: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: ptehe@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 10, 6712 DC Fde, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBVV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBVV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid worst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBVV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,- (Priority-post naar alle andere landen € 94,-). Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBVV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN-AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959267 (BIC: ABNANL2A) – ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBVV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdreductie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@cloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBVV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBVV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De
Vogel

De
Vogel

Kleurkanarie - satinet wit

juli

Guus van der Maaten

Deze maand prijkt een Kleurkanarie op de kalender een satinet wit resesief. Met de gemakkelijkste kleurstrag om te kweken, net als houwens heel veel andere kleurstragen.

De satinet is een gepigmenteerde waan bij een van de twee soorten pigment. In dit geval het chroomdioxide, is woggevaan. Wat je dan krijgt is een vogel met enkel kleurstragen. Tussen de eimelanine pigmentstreepjes is het pigment de chroomdioxide woggevaan en houdt je dus enkel de grondkleur over. De grondkleur is de combinatie van aesterine pigment, gecombineerd met de vetstofkleur. In het geval van een satinet hoort die grondkleur zo behalve mogelijk te zijn onder enig zichtbaar waan of beige.

De pigmentbestroeing van een satinet is doorsaais, wat fijner, vergeleken met die van de bruin pigmentwaan en de zwarte. De vogel op deze foto heeft een goede pigmentbreedte, niet te breed en niet te smal. De flankbestroeping is uitstekend. Waak die je wel een goede rubbestroeping, maar wat de bestroeping in de flanken weg.

Om type te en spieke van een prima model. Je kunt de vogel, zoals op elke foto, slechts tweedimensionaal zien. Hoe de pigmentring van het kopje is, met name op het voorhoofd, kun je op de foto niet goed zien, maar aan de zijkant van het kopje is er wederom geen genoeg pigment te zien. Ook is niet te zien of de vogel wel helemaal zeker wit van tint is. Maar dat heeft te maken met de omgeving

waar de vogel zit, dus iets weerschijn van voor- en/of achtergrond. Zou deze vogel nog iets intensiever zijn, dan zal de bestroeping nog iets verscherpen en de witte tint verhelderen. Dus nog meer contrast.

Al met al lijkt niet dit zeker een prachtige exemplaar dat zeker zijn punten zal oekrazen hebben op de diverse shows waar deze satinet is tentoongesteld.

osel

De /

ALWAYS IN
THE WINNING
FOOD!

**Witte
Molen**

Wilt u meer weten over de
Witte Molen Expert-range,
neem gerust contact op.

info@wittemolen.com
www.wittemolen.com

EXPERT

BY & FOR BREEDERS

150+ PRESTATIEGERICHTE VOEDERS

voor vogels, knaagdieren & konijnen: evenwichtige & voedzame mengelingen,
gebruiksklare ei- & zachtvoeders, & mono-component producten.

Witte Molen is een merk van **LAROY GROUP**® | www.wittemolen.com | www.laroygroup.com

De
Witte
Molen